உ

ஓம் தத்ஸத்பிரம்மணே நமஃ.

பரிபூரணாநந்தபோதம்.

தேவைப்பதியெனுந் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுப்பிள்ளையாகிய

குமாரகுருதாசர் அவர்களால்

அருளியது.

இஃது

திருமூலமரபிலெழுந்தருளிய

ஞானசுந்தரசுவாமிகளின் சிஷ்யவர்க்கத்து ளொருவராகி

மண்ணிப்பாக்கம்

அப்பாதுரைமுதலியார் வேண்டுகோளின்படி

சென்னை.

மநோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு 500 - பிரதி

1897.

DASAN'S LIBRARY NO 123 VEPERY, MADRAS

ஓம்.
குஹப்பிரம்மணே நம:

முகவுரை

அநாதிமுத்த சித்துருவாகியபதி . அநாதிபெத்த சித்துருவாகிய பசுக்களிடத்துக் கருணையிருந்தவாறு பொதுநூலாகத்திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதங்கட்குப் பாஷியமாக விளங்குஞ் சிறப்புநூல்களாகிய ஆகமங்களின் சாரமானசிவஞானபோதமாதி மெய்கண்டசாத்திரங்களானவை இலக்கிய விலக்கணங்க ளனைத்துந்தேர்ந்த வித்துவான்களுக்கும் எளிதாக விளங்க விரிந்துகிடத்தலின் அவ்வரிய சாத்திரங்களின் உண்மைகளை எளிதிற்றேர, திருவிராமேசுரத்தினையடுத்த பாம்பனிலெழுந்தருளியிருக்கும் குமரகுருதாச ரெனுஞ் சிவானுபூதிமானொருவர் சோபானக்கிரமமாக விந்நூலிற் சற்சீடரொருவனான் விறைக்களுக்குச் சற்குரு விடையளிக்கும் விதமாக, வஸ்துநிச்சயம், மூர்த்திபேத நிராகரணம், கன்மத்திரயவாசனைகளொழிவு முதலியவடங்கிய பதிபசுபாச யதார்த்தவிளக்கத்தினைக் கரதலாமலகம்போற்காட்டி, இடையிடையே முக்கூற்றுப் புறச்சமயங்களில் முக்கியமானவற்றைப் பூர்வபட்சஞ்செய்து, துறவறவிளக்கத்தினைப் பற்பலவுபாயங்களாற்கூறிப் பரிபூரணாநந்தபோதமெனப் பெயர்சூட்டினார்.

இச்சாத்திரத்தி னருமையினைக்கண்ட சிலவடியார்கள் இதனையச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினால் மிகவுலோகோபகாரமாயிருக்குமெனப் பன்முறை கேட்டுக்கொள்ள அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிசைந்து இதனை முதலில் மூலரூபமாகவுங் கருன்மொழிக் குறிப்புரையுடனும் வெளிப்படுத்தினேன். கிரகத்தில் விரிவுரையுடன் வெளிப்படுத்த வுத்தேசமுண்டு.

இங்ஙனம்,

மண்ணிப்பாக்கம் - அப்பாத்துரைமுதலியார்.

பிரகடனம்.

இந்நூலாசிரியருளிய நூல்களில் இதுவரையச்சிட்டிருக்கிற புத்தகங்களை அடியிற் கண்ட விலையை அடியிற் கண்டவாளிடஞ் செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வால்யூபேயபில் போஸ்டிலு மனுப்பப்படும். தபாற்கூலிபிரத்தியேகம்.

			ரூ அ. பை
க.	பரிபூரணானந்தபோதம் புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
௨.	தகராலயரகசியம் ஷை	க-க்கு	0—2—0
௩.	கந்தா ஒலியலந்தாதியுங் குசப்பிரம வருட்பத்தும் ஷை	க-க்கு	0—1—0

இவைகளை சென்னை, ஸ்ரீரங்கபட்டணம்சுப்பிரமணியமுதலியார் வீதி ௨௮-வது வீட்டிலிருக்கும் மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவர் கோ-மாணிக்கமுதலியாரிடத்திலும், சென்னை குச்சிலி கந்தசாமிகோ [illegible]காடிக்கடுத்த ஷையார்புத்தகஷாப்பிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

௪.	சிவஞானதேசிகம் தமிழ்வசனம் க-வது வியாசம் ௩-படங்களுடன்புத்தகம்	க-க்கு	0—3—0
௫	ஷை-௨-௩-வது வியாசங்களடங்கியது புத்தகம்	க-க்கு	0—3—0
௬.	சிவஞானதீபம் தமிழ்வசனம் பைண்டு வித்தியாசத்தால்	அணா-1-முதல 6-வரைக்கும்	
௭.	இராமசேதுமான்மியம் ஷை வசனம் புத்தகம்	க-க்கு	0—4—0
௮.	திருவலங்கற்றிரட்டு முதற் கண்டத்தில் ககக-பாட்டுமட்டும் ஷை	க-க்கு	0—2—0
௯	திருத்தொடையல் ௩0-செய்யுள் ஷை	க-க்கு	0—0—9
க0.	சண்முகசகஸ்திரநாமம் தமிழ் ஷை	க-க்கு	0—3—0
கக.	அகரமுதிஷண்முககவசம் ௩0- ஷை-	க-க்கு	0—0—9
க௨-	பரபரிபூரணபஞ்சாமிர்தவண்ணம் ஷை	க-க்கு	0—0—9

இவைகளை பாம்பன் யல். டி. முத்துக்கருப்பபிள்ளை யிடத்திலும், ஷை யூர் சா. அ. முருகையாபிள்ளை யிடத்திலும், சென்னை ஷை மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

DASANS LIBRARY
NO 115
VEPERY, MADRAS

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

இஃது
மஹாவித்வான்-புரசை
அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கரும்,
சென்னைத்தொண்டைமண்டலம் கலாசாலைத்
தமிழ்த்தலைமைப்பண்டிதருமாகிய
திருமழிசை- வீரசிம்மாசனமடம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ - சாந்தலிங்கஸ்வாமிகளாதீனம்
வித்வான் - சிவப்பிரகாசையரவர்களியற்றிய
ஏகத்தாளொதுகையாசிரியப்பா.

பொன்னணியற சரோருக மன்னிய நான்முகப்
பண்ணவ னருளுமிக் கண்ணகன் ஞாலத்
தோவறு வளஞ்சா லேவலந் தீவி
னென்பான் கண்டத் தின்பா னுயரிய
பொற்பமர் சிமய வெற்பெனு மேருவின்
தக்கணத் தமைவுறு மக்க ளுயிர்க்கே
யுருவமுஞ் செயலு மருவுநல் லுணவு
மாயுளு மொருநெறி யேயுறு தவரவ
ராற்றுறு மிருவினைக் கேற்றவா றில்லிய
புண்ணியப் புடவியென் றெண்ணிவா னவருள
வரதமும் விழைதரு பரதகண் டத்தினுள்
சித்தியா னந்த வத்துவாம் சிவம

மூவகை யணுக்கட காவலி னருளவான
சகளத திருவாயத திகழுற றிலஙகும்
பொற்றளி யேழிரண் டுறறவெண் ணிததிலந
திரைக்கையின முகநது கரைககணிற கொழிககும்
வையைப பெருநதி யுய்யப பூநத
சென்மதி கடநத நீணமதிற பாண்டி
நனனாட டின்க ணைநநாட் டிவரு
மாவலிற பராவ மேவிய தேவைப
புரமெனு மிராமேச சுரநகாக் கணிததாயச
சொனமாண புறுபாம் பன்மா நகரிற
சிஙகையளி யுகள நறைவிரி வெண்டா
மரை மலாச செலவித திருவுரு வெனவே
யநதுற டவிதத செநதமிழக் கவிஞன
அனபரு ளீகை யினபுறு மொழுகக
மின்னவ வருவமென றுன்னுவோா ராண
வுருவுற றமைநதென வருசற குணவான
மனனு ணீழ லநநால வருக்தம்
முப்பொ ருட்டிறத தையபக ரிருவிரற
கொண்டறி வுறுதது மின்னடைச சடைமுடி
பிறைபவாக கநநான மறைமுதற பொருளாம்
பிரணவாத தம்புகல சரவணேற பவனருட
பெறறவ னிருதாட் குறறமெய் யன்பன்
புததியே முதலாந தததுவா திகளை
வததுவென் றுன்னி யவத்தைபி னுறுவோா

நித்தியா னந்த வத்து வின்விலே
கத்துவம் பெறவொரு காட்டென நின்றோன்
காயடை யருந்தியைந் தீயிடை வதிந்துப்
பறபல ரருந்தவ மூற்பயின் றறியாப
பொருணிலை யனைத்து மருளற வுணர்ந்தோன
மறறும பெரும்புகழ முறறுற வமைந்தே
மருவிய குமர குருபர தாசன
நிகமா கமஙகள புகன்மும பொருளி
னுணமை யனைத்தும வன்மையி னுணர்ந்த
தன்னனு பவமிம டுனனுயி ரடைவா
னூரண மனபரி பூரணா நந்த
போதசாத திரமீன் டோதுற வதனை
வானளாரு சோலைத தேணிரு லினைபயினறுக
கூனவொள வெளவாட டானுடைத திடவீழ
புதுமது வருந்திக கருமெனச சஙகினங
கண்ணுறுங கமலத தண்ணனை நிலவி
வனமைப பலவுறு மணியணிப பாகை
செஙகுவ ளைத்தார தஙகிய மாாபன
கஙகைமா நதிகுலோத துஙகமா லெனவே
யிப்பார் புகழுறு மப்பா துரைவே
ளொன்று யிரமா நின்றீன் டிலக
மெச்சியே கவிவலோ ருசசியிற கொளளா
விசசையி னுவந்தே யசசிட் டளித்தன
னததக்கு மெயாநா வித்தகை யதனில
வாழி வாழி வாழிவா ழியவே.

இஃது

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும்
சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகள் மருகரும்,
சமரசவேதசன்மார்க்கசங்கத்து வித்துவான்களுள் ஒருவரும்,
சைவபுராணிகருமாகிய

பொ. சுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

குருத்வமுறு பரிபூர ணானந்த போதனுற்
பெயருணா குறிக்கின்றதுங்
குறைவில்பொருள் காட்டுமொரு பரிசொரூப சாக்கமே
கொண்டபூ ரணம்யாதெனி
னருள்பக்க மானந்த மின்பமே யதன்பினுறு
மப்போத மறிவதாகு
மவ்விருசொல் விட்டும் விடாதோங் கிலக்கணை
யுறும்பொருள் விளக்கமாம்நற்
றெருளோங்கு மப்பொருளி னுண்மைகண் டேகிதந்
திகழுண்மை யறிவின்பமே [ற
திண்மைப் பொருடேர்ந்த மூர்த்தியருண் மூர்த்திசொ
பொருளின்ப திவ்யமுறுநற்
பருமணி யெனத்திகழுங் குமரகுரு தாசநற்
ப்ரமகுரு வைதீகர்சிற
பரிபூர ணானந்த போதனா றன்னையே
பாடினா ருலகுய்யவே.

உ
மஹாவித்வான்
காஞ்சீபுரம் - சபாபதிமுதலியாரவர்கள் குமாரர்
கா - பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களியற்றிய
எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பதத்ர்க டிக்குறை சேதுவைச் சார்ந்திலகு
பாம்பன்மா நகருண் மேவும்
விதத்கத் துரியநிலை கண்டுபர மாநந்த
வியனமிர் துண்டறிவு ருவமாஞ்
சித்தியுறு குமரகுரு பரதாச மெய்யறிஞன்
செந்தமிழ்ப் பாவி னாற்செய்
முத்திவிளை பரிபூர ணாநந்த போதமெனு
முறைபுகழச் சொல்வ ரெவரோ.

Dr. U. V. S. IYER LIBRARY
23237
MADRAS-90

உ
இலக்கணக்கடல் வித்துவசிரோமணி
தசாவதானம்-பேறை-ஜெகநாதபிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரும்,
வாயிலாநாயனார் நேர்பரம்பரையில் வந்தவருமாகிய
அஷ்டாவதானம்
பூவை கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களியற்றிய
இரட்டையறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிசம்பாசம் பசுபதியென் றெனவுள்ள ஞானநா
னிலையைச் சூழ்ந்து

நீடகிலத் தேயடியர் கண்கூடாக் காண்டோறு
நேரி லென்றூ
வுசிதமுறும் பத்தியத்திற பரிபூர ணாநந்த
முவப்பாச் சொறறு
னுயர்சிததாந் தப்பனுவல களுக்கிநுகோர் சோபான
வு றவி யென்றுத்
தசரதகு மாரனருட் சிவலிங்கம் பூசிக்கச்
சாப நீதத
தனித்தேவை யம்பதியின் ஞாங்கருள பாம்பனகா
தக்க வைபபாய்க
நாலகிலற யப்பாவு பிளளையென வவலூரர்
குலவி வாழ்த்துங்
குண சநுணிநே ரறிவுடையோன்குமரகுரு பரதாசக்
கோமான் றனே.

இ௰௦ ௲

சென்னைபுராநகர்

அஷ்டாவதானம் வீராசாமிசெட்டியார்மருகா

சூளை - அப்பன்செட்டியாரவர்களியற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருததம.

செங்கமலத் தடஞ்செறிசே துவினை யண்மித
திகழ்பாம்ப னகராளன் சிறைவண் டார்க்குங்
கொங்கலர்பூங் கடம்பனருட் பெற்றி லங்குங
குமரகுரு பரதாச குரு மாசதந்

தங்குபரி பூரணா நந்த போதச்
சமரசசாத் திரம்புகல வதைக்கற் றந்தப
புங்கவரு மெய்ஞ்ஞான போத மேவிப்
புலவரொனும் பெயராக்குறுதி புனைந்திட் டாரால்.

இஃது

வேதாந்த சமரசசுத்த

சநமார்க்கசங்கவித்வான்களுளொருவராகிய

வள்ளறபாக்கம் - சமரசபஜனை

ச. மு. கந்தசாமிப்பிள்ளையவர்களியற்றிய.

எண்சீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஞானமறையா கமமுடிவின் வாய்மை யெல்லா
நன்குணாந்து ஞாலதமேதார் மோக்க மெய்த
மோனமுறையிற சிவஞான கோசம் யாவும்
விளம்புமுறை சுவானுபவ விளைவி னோங்கே
கோன்மலிபூம் பொழிறசேது வின்பா லோர்சார்
கவின்பாம்ப னகரிலருங் கருணை யாளன்
வான்மலிசீர்ப் பரிபூரணா நந்த போதம்
வழங்கிமிகு புகழுறநீண் டிலங்கி னானல்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

வேதாந்தசித்தாந்தசமரசம்.

ஓம் சரவணபவாய நம:

பரிபூரணாநந்தபோதம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

சீரேறு நான்மறையுஞ் செப்பரிய தந்திரமு
மேரேறு நூலபலவு மேசறவே—நாரோ
டுணர்ந்தா ருளத்திலில கோங்கார தேவின்
றணாதா ளிணைநினைவா ஞ சார்ந்து (க)

கலிவிருத்தம்

சத்தெ னச்சொலுந் தாவில் சிவத்தினுஞ்
சித்தெ னச்சொலுந் தேவி யிடத்தினும்
புத்தி ரப்பெயர் பூண்டில காநந்த
வத்து வின்கழல் வாழ்த்தி வணங்குவாம். (உ)

குறப்பிரம்மவணக்கம்.

ஒன்றி ரண்டென வோதற் கிடங்கொடுத்
தொன்றி ரண்டென வோதொணு மூகமாய
நின்ற சஞ்சல நின்மல மாய்மிளிர
பொன்றி டாக்குகப் பிர்மக்கைப் போற்றுவாம். (ந)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காமம் வெகுளி மயக்கமெனக்
கழறு முக்குற றங்கடிந்து
சாம மறையின் சிரப்பொருளைச்
சங்கை யறவே யுய்த்துணர்ந்த
சேம வறிஞர் பெறும்பேருஞ்
சிறியேற கருளுந் தெய்வதமா
யோமெய்ப் பொருளாங் குகப்பிரமந்
தன்னை யுள்ளத் துளவைப்பாம். (௪)

மரணஞ் சனனங் குறுகாநன்
மதிசே ராக்கம் பெறுவாயைப்
பொருணன் கார்ந்த திருப்புகழ்தான்
புகன்ற வெந்தை யருட் கடலா
மருண கிரியா னகத்தமர்ந்த
வகண்ட பெரிய குகப்பிரமப
புரண வடியை யெஞ்ஞான்றும்
போற்றிப் பரவி வழிபடுவாம். (௫)

பரமகுருவணக்கம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐந்துகுறிப் பதின்மூன்றை நீத்தி ரண்டை
யகலாது சேர்த்தறுவ ருணரக் காட்டி
யைந்துமுகத் தவற்கினிய தார வுண்மை
யுன்றருளி யின்றெனையு மாண்டோனாய்

பைந்தளிரார் கூச்சிரங்கொண் மொய்ம்பு துன்றும்
பரமவடி விலங்கிடவே யய்பி கைக்கு
மைந்தனெனுங் குமரகுரு வெனது நிர்த்தன்
மலரடியைப் பரசியிதை வழுத்த லுறறேன். (௬)

நூலருளியகாரணம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இக்கெனு மொழியைத தானே யிரும்பருச தாரை யென்று
ஈக்கிய நினைவைப் போல ஞானநூ லோதித தேயந்த [வன்
பொக்காகள புகறுங் கூறறை றக கணித்துநான் பொழுககா திங
றிக்கெலாஞ் சுடர விந்தத திருமுறை விளம்பா நின்றேன் (௭)

நூற்பொருள்.

முந்திய நூல்க ளென்று மொழிபரு மறைக்கும் யாணர்த்
தந்திரந் தனக்கு முள்ள சமரசப பொருளைக் கூறி
யுந்தமி லாத மோக்க மடைகின்ற மார்க்க மெல்லாஞ்
சுந்தர மாக விந்தத் துகளினூல விளக்கா நிற்கும். (௮)

நூற்பயன்.

அங்கிவை யணுகி னோர்க்குக் குளிருமா வம்பன் மாறிக்
கங்குலிற் சென்ற ருக்குக் கதிரவன் றோற்றத் தாலே
பங்கழா மருட்டு மாய்ந்த பண்புபோ லிந்த நூலை
மங்கிடா மதியாற் றேர்வூர் மனமய நீர்ந்துய் வாரே. (௯)

நூற்சிறப்பு

பலமலர் தோறுங் கள்ளைச் சிறையளி பருகு மாபோ
லிலகுமெய்ஞ் ஞான நூல்கள் பலவுஞ மெடுத்த சாரஞ்
சொலுமுறை பொலிந்து நிறைபச் சுருக்கமாய்ச் சொற்ற தாலே
மலர்மடற் கைகை யாகா வகுளமென் குரு மிந்நூல. (௧0)

நூற்பெயரும் நூற்கதிகாரியும்.

ஷை வேறு.

சீர்பெற்ற சுருதிபதி யாகம பூராணமிரு
திகளாதி முறைகளோரற
கேர்பெற்ற வுலகிலுள மக்களி லபேதநிலே
யெய்தமுயல வார்த்தததுவப்
போர்பெற றுறுங்களி விளக்கலா லிதுபரி
பூரண நந்தபோதப்
பேர்பெற்ற தாகுமிது பெத்தருட் டைவிரம்
பெருகறி வுளர்க்காகுமே. (௧௧)

அவையடக்கம்.

ஷை வேறு.

இந்நூலுக் கறிவிலிக ளேசுகைக்க வொவ்வாதுள்
ளீடேளோராய்ப்
பன்னூலுந் தேரறிஞர் களும்பழுது பகரார்கள்
பாலர் தாமுந்

தங்கேயத தர்ந்தைதமுனர் வழுவுடைய குதலைமொழி
சாற்றுஞ் செவ்வி
யின்னேறு மமுதமெனக் கொள்வார்க ளதுபோலு
மிதையுங் கொள்வார். (கஉ)

ஆக்கியோன்பெயர்.

சமரநெடு வேறறடக்கை வேந்தமொலாந்
தன்னடியைத் தாழ்ந்து போறற
வமரர்தவா வாழ்ததெடுபபப பெருஞசீர்த்திப்
' பெருந்தகையா யமர்கா குததன்
மமதையிலா ரகம்போல வினைநத திருச்
சேதுவிடை வயங்கு பாம்பன்
குமாரகுரு தாசனிதைக் குயிறறினன்
குமாரகுரு தகவான் மன்றே. (கங)

பாயிரம முற்றிற்று.

நூல்.

க-வது பதிபசுபாச யதார்த்தவிளக்கம்.

சற்சீடன் வினாவுக்குச் சற்குருவிடைசொலத் தொடங்கல்.

எண்சீரக் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருமலிந்த மகிதலத்தின் மனுக்க ளுள்ளே
   சிறப்புடைய வொருமனுடன் முன்னை நோன்பாற்
கருமலிந்த பிறப்புநோய்க் கஞ்சி நல்ல
   கல்வியொடு தவப்பேறு முதிர்ந்து பின்னு
மருண்மலிந்த வோரிறைவன் றன்னைக் காண்டெம்
   மையமொழி லண்டநிரை களையு மூத்தை
யுருமலிந்த வுயிர்களையுந் தந்தோ ரேவ
   ருரைத்தியென வக்குரவ னுவந்து கூறும்.

வஸ்துநிச்சயம்.

உட்கருவி புறக்கருவி யாகக் கூறு
   முடம்பினுக்கு ளோருயிரோ யிருத்தன் மான
மட்பொலிவி னணிறுவு முலகுக் கெல்லா
   மகத்தாய பரம்பொருளொன் றுளதே யஃது
நிட்களநி ராலம்ப நிருவி கார
   நிரதிசய தத்துவமா யீறி லாத
கட்கருவிக் கெட்டாத வகண்ட ஞான
   சகனமென வேயெங்கு நிறைந்து நிற்கும்.

இப்பெரிய பரம்பொருட் கறுதி யென்று
 மீசனென்றும் பரமபதி யென்றுமியாருஞ்
செபபரிய பிரமமென்றுங் கடவு ளென்றுந்
 தேவனென்றும் பரமசிவ மென்று மொன்றை
யொப்பிடற்கொ ணாதபர் தெய்வ மென்று
 முணாவான பரமான்மா வென்று ஞான
விப்பிராக ளகதிலொளிர் சுப்ர மண்ய
 மென்றுமினும் பலபேரும் விளங்கா நிறகும் (௩)

ஒருதலத்திற் கனந்தம்பே ரிருத்தல் போன்றவ
 வொருபொருட்கே யளப்பிலாப பெயர்கள் காண் உ
வருகையுட னிறுதியிலா வப்பொ ருட்கு
 மார்த்தாண்ட னுழியொளிபோ லருளான றுன்றி
பிரிதலிலா வவவருளுக் கபினே யென்றும்
 பிறங்குசிவ சததியென்று ஞான மென்றுங்
கருதரிய சித்தென்றும் பலபே ராகக்
 கழறும்வகை தனையுமன் மகனே யோர்தி. (௪)

அப்பொருளை யகலாடமென நுவலுங் காலை
 யாருயிரு மாயையுந்தா மிருபப தெங்ஙன்
செபபிடுக வெனவினவுஞ் சங்கை யிங்கே
 செனிக்குமது திருமா றுணாக்சக் கேட்டி
தப்புடைய வக்கினிபோ லான்மா வான்டுச்
 சூடுபோற சிவந்தேசு போலுமாயை

யொப்புமுறை யாமிவற்றுட் கூடா யுள்ள
  துளும்புறமும் பிரிவறவே செறியா நிற்கும். (ரு)

அக்கினியாந் தேசாகக் கணிக்கி லந்த
  வழலுக்குப் பூரணமெவ் வாறே யென்று
* தர்க்கமிடு வார்க்குநீ நோக்குக் கெட்டாத
  தாபிதமாஞ் சூடருவ மாத லாலே
சக்கதனுக் கெட்டினவை களினு நீக்கந்
  தானின்றி நிறைந்திருக்கு மச்சூ டின்றி
யக்கினியு மதனொளியுந் துளங்கா திந்த
  வடைவாலே பூரணமென் றதிர்க்க லாமே. (சு)

பதிபசுபாசங்கட்கு வேதாகமாந்த வொப்பு.

அருவமெனு நிட்களம தன்றி யாது
  மகண்டமென வமையாது சகள மான
வுருவனைததுங் கண்டமென வமைந்த திண்ண
  முறைத்தவழ லாதியொரு மூன்று மொன்றாய்
மருவியது போற்சிவந்தா னுள்ள வன்றே
  வளருயிரு மாயையது முள்ள தாக
விருவகைக்கு மொவ்வுவதா லறுதி யென்றீண்
  டியம்புவது சரதமென வுணர லாமால். (எ)

கயிறதனி லரவுதான் றோன்றல் போலக்
  கனபிரம மதின்மூன்று பொய்யென் றூலுங்

---

* ஆசேதனை.

கயிறான பிரமமது வுள்ள போழ்தே
 காணவுள வரவான ஜகஜீ வேச
நியதிகளு முண்டென்று தேர்த லாலிந்
 நேர்மைநவின் மறையீறும் பதியு மாசா
ருயிரோடு பாசமு மநாதி யென்றே
 யுணர்த்தாக மத்திறு மொன்றே யன்றே. (அ)

ஆன்மாவுக் கஞ்ஞான மநாதி யென்று
 மதுதானே யவித்தையென்று மாயை யென்றும்
நான்மறையின் முடிவுரைப்ப தானு நன்கார்
 ஞானநவி லாகமங்க ளுயிர்க்க ழுக்காய்த்
தான்புகலு மலமதுதா னநாதி யென்றும்
 தவிடுமியங் குரம்போல வுளதே யென்றும்
பான்மையுடை யம்மலமே மாயை யென்றும்
 பாசமென்றுஞ் சொலலானு மிரண்டு மொன்றே. (கூ)

சொற்றவிந்த மாயையையோன் றிரண்டு மூன்றாய்ச
 சொலினும் விகற்பின்றிக் * கருத்தொன் றேயாம்
பற்றுமல மாயையற்ற சுத்த வஸ்தாய்ப்
 பசுவான வான்மாவைப் பகர்வே தாந்த
முற்றுறுநன் முத்தியினி லொக்கு மன்றி
 முன்னுவலற் கொழ்வாது நுவல்வ தெற்றே

* கருத்தொன்றே யாமென்றதை, இராஜதம, தாமதம், சாத்துவிகமென்ற முக்குணங்களையுங் குணமென்றே ஒன்றாய்க் குறிப்பதுபோல அம்மூன்றுக்கும் மூவிதமாயைகளுண்டு. அவையொன றெனற்கு மொவ்வுமென் [illegible]

KARANAHOPADHYAYA
DR U V.S IYER LIBRARY

லற்றமற முடிவான தீர்ப்பைத் தானே
யாரம்ப மதினும்வைத் தறைந்த தன்றே. (௧0)

அறிவுநிமிர் தேசிகனே முன்னுஞ் சொன்ன
வக்கினியா மான்மாவிற் கூடாந் தெய்வ
நிறுவிடுத லுளதாயி னென்றுக் கொவ்வு
நினைப்புறுதொண் டான்மாக்க ளளப்பி லாமற்
செறிதலினா லவறறுளந்த வேக தெய்வஞ்
சேர்ந்திருக்குஞ் சரதமதை விளக்கிப் பின்னும்
நிறைவான விபுவாக நின்ற நேரு
நெறியாகத் தூலக்கியருள புரிதி யென்னே. (௧௧)

புருடவுடற காதார மாக வுள்ளும்
புறம்புநிறை வெள்ளிடையுங் காணும் போல
வுருமருவு முயிர்கடொறு முள்ளுக் குளளே
யுளபிரமந் தனையநத ரான்மா வென்றும்
பெருவெளியாம் புறத்திலுள வஸ்து தன்னைப்
பேசரிய பரப்பிரமம் பரமான்மாவென்
றருமுறைகள தெரிதுமந்த விரண்டு மொன்றே
யண்டவெளி பிண்டவெளி யனையத தேரோ. (௧௨)

சச்சிதா னந்தபரப் பிரம்மந் தானே
சாக்கிரசொப் பனசுழுத்தி களுக்கு நேரோ
யுச்சமுறு சாட்சியா யிருக்கும் போழ்தா
முணர்வரய சீவான்மா வந்த ரான்மா
நிச்சயமாம் பரமான்மா வென்று சின்னா
னிகழ்த்துவதை யிண்டதிர்த்த சீலு னோடே

யச்சமறு முள்ளான்மா பரமான் மாவென்
ருணவைகட் கருததமிட்டுக் கொள்ளொ ணுதே. (கங)

முனருரைத்த வககினிரு டொளியென் ருய
மூன்றும்விற் கிடைதோன்ற லறுன் டோது
கனசிவமும் பசுபாசங் களுமெச சார்பிற
காணுமெனக் கடாவவெனி லிடனிங் கிலலை
பெனெபெனனி லனலாதி மூன்று மடடி
லெடுததபிர மாணத்தை யனுதி யாக
வுனலன்றி மேறபோக வொண்ணு தேறப
வுரைத்தளவி லுவமானுங கொளலே ஞாயம். (கச)

கட்டையிலே களவனென்று சொன்னதைக் கொண்டே
கனபிரம விலக்கணமெ லாமங் கோதற
கொட்டாது பிறவுமதற காதிக கடடை
யோதெனவு மரபன்று தீயாம் பூதஞ்
சுட்டின்றி நீர்வாயு காட்டத் துளளுஞ்
சூக்கமதா யிருந்தெங்கு நிறைவாய் மன்னுந
திட்டமுடன் மேற்சொறற தேசுந் தியுஞ்
சேர்ந்திருக்கு மதிசூக்க மாக வன்றே. (கரு)

மூர்த்திபேதநிசாதனம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஐய வெநதனிறை யேசொன வாறுய ரமல
தெய்வ மானதுரு விலதெனிற் பறபல தேவர்

மெய்யி லங்கவுள ரெப்படிதென் விளக்குதி யென்னப்
பையி லங்குமகன் வினவின னரியன் பன்னும். (௧௬)

மங்கு புற்கலர்த மாசறுத் தாட்கொளு வானே
னைங்கி ருத்தியமுஞ் செயப்படு மதிறபிர மாதி
யைங்க ருத்தர்களு மாவரவ் வைவரு மந்த
வஙக மற்றபிர மத்தின தங்கிச மறிதி. (௧எ)

அஞ்சு பேருருவு மாயையி னிடைவெளி யாகு
மஞ்சு கேத்திரமு மவர்க்குள வவத்தையு மஞ்சா
மஞ்சு பூதியமு மவரது தத்துவ மாகு
மஞ்சு பேர்வினையு மீசுரன் றன்வினை யறிதி. (௧அ)

என்று சொற்றவிடை யேற்றசற் சீடனு மீடில்
வென்றி யுள்ளவரன் விட்டுணு வென்றிரு மூர்த்தி
யின்றி ரம்பரவி யொன்றனை யொன்றுகொ லெள்ளற்
கன்றெ மூந்தமுறை பறபல வாயதேற றென்றான். (௧௯)

அந்த நுட்பமதை யிங்ஙனங் கேட்டியென் றுசா
னிந்தை யின்றிநுவல் கினறன னவர்களி னீர்மை
தந்தம் வாதிகளும் விளக்கிடு காலொரு சாங்க
மந்த மாகியவு பாங்கமின் றென்னவு மறைவார். (௨0)

ஆதி யந்தமடு வற்றறி வாம்பரப் பிரம
மீதென் றோதிவெ றிவைகளை யூகிக்கி லவர்க்கே
யேத மற்றதெய்வ மொன்றுள வென்றுணர் வெழலால்
வாத மொன்றுமிலை வடிவமி லாதது பொருளே. (௨௧)

வடிவ மற்றபர வத்துவி னிலக்கணந் தன்னை
வடிவர் கட்குரைத்தி டாதேன் மாண்புமின் றவர்க்கால்
வடிவ மற்றதுசம் பூரண மாகலின் வாதம்
வடிவ மட் டிலல துண்மையி லின்றெனன் மரபே. (உஉ)

சைவ வைணவ மிரண்டினுஞ் சகளத்தை நீத்து
மெய்ம்மை கூறியுன லாலந்த மேதக வத்தைப்
பொய்ம்மை யின்றிவழி படலென வாமிந்தப் பொருத்தம்
மைம்ம னத்தவர்க டேர்வதின் மதியினர் தேர்வார். (உங)

மூர்த்தி பேதங்களி லொன்றனுக் கொன்றதி முரணாய்
வார்த்தை யாடுமுறை முறையுள வாலவிதி வழுத்தச்
* சாத்தி யஞ்சிறிது மின்றுர வோரதைத் தவிர்த்துப்
பூர்த்தி செய்யவுள மூர்த்தியைப் புந்திசெய் வாரால். (உச)

சீவர் கட்கருளும் வானுயா மூர்த்தியைச் சிந்தித்
தேவி லுண்மைதனை யறிவிக்க வேயறிந் தீறி
§ லோவி லொன்றுகள மொரிங்கிய வந்தர முறழ்ந்து
மாவி லாசவருட் பிரமத்தை யெய்துவர் மதியோர். (உரு)

அருவ வுண்மையறி விக்குமம் மூர்த்தம தன்றி
யருவ மிற்றெனவு ளறிவதி லாகலி னுசா
னுருவ மாயிலக வுண்டந்த வொழுங்கினை யீசன்
மருவுந் தண்ணளியி னலவவ் வடிவுக்கு வடிவாய். (உசு)

* ஆசேதனை.
§ ஓவில்=ஓய்வாமல்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V.S. IYER LIBRARY

சைவத் தச்சுதனை யுயிரெனச் சாற்றினுந தாவின்
மெய்வத் தாயசிவ சத்தியின் மேனியீ தெனறுந்
தொயயற் றாயசிவ பேதத்தி லொனறென்றுஞ் சொலலாற
பொய்வத் தல்லவரி யென்றுரன கோடவும் பொருநதும். ()

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சம்பு மார்க்க மன்ன வேச ஞர்த்த ஞர்நெ றிக்கணு
மம்ப ரத்தை யேவு ஞான வான்க ளோடு யணபரு
மும்பர் வாழத்த வுள்ள தென்று ணர்ததலானு ணாந துளோா
வம்பு பேசி டாமெயஞ் ஞான வாழ்விற பேத மிலலையே. ()

பண்ணி றப்ப சுக்க ளிற்க றந்த பாலினை பான்மையை
யன்ன மூர்த்தி பேதந தான னாத முளள தென்னினும்
வின்ன மறற வுணமை யால்வி கறப மன்றெ னதெளிந
தென்னை யாளு மீசசு ரன்ப தநதை நாடு வார்நலோர். (உகூ)

* முப்பத தாறு நீத்து மாம தங்க டந்த மோனவாழ்
வைப்பற ெரூண்மை யாப்த ரிம்ம தசச ழக்கின மாழ்கலின
றப்பு முப்பும் போல வேய மர்ந்தி ருந்த வாணையிற
றப்பி டாத தீத சற்ச மாதி மேனி லாவுவார். (௩0)

தொங்கு நன்னர் முலையி னுண்ணி துத்த மன்றிச் சோரியே
யங்கம் விம்ம வுண்ண லற்ற னேக நூல்க ளாயினு
முங்கள் புத்தே ளெங்கள் புத்தே ளென்ற வாத மோதுவார்
பங்க மற்ற ஞான மன்றனு ஞான மேப டைப்பரால். (௩க)

---

* முப்பத்தாறு:—பூதமுதல் நாதபரியந்தம்.

கல்வி பொன்னி ரண்டு நற்க ருத்து ளார்க்கு நன்னரும்
வுலவி டூதனை யொதத வர்க்கு மல்கு தீது மாவதா
லொல்கி டாத பேத வாத மோது வாரதங் கல்வியும்
நலகு மாவ ரந்தை யென்று ஞான நூலி சைக்குமால. (௩௨)

நீரி லாது சந்து ளாத்து நீள்க ரங்க ளேவர
றேரி லாவி வேக மின்றி வாது பேசி யெய்ததருட்
சீரி லாரி ணக்க நீசெ யாதி ருந்து தேவாவா
லூரி லுள்ள டங்க வேயு யர்ந்த நிட்டை செய்குதி. (௩௩)

பேத மற்ற போத மார்க்கம் பேத பெந்த மானிடர்க்
கேது மில்லை யென்ப துண்மை யென்ன நூறகள் பன்னுமான்
மாதா புத்தி யேய்ப்ப வேம தங்கள் பேசி வாயுறழ்
வோது வாரவ லூக வாழ்வு ருமொன் றேதி னிறை. (௩௪)

பஞ்ச கிருத்திய நிசாதனம்.

இந்த வாற திர்த்த தெலலா மேசி லாத சீட னோர்ந்
திந்த ஞாய மொக்கு முன்னி சைதத சுத்தி வுஸ்துவுக்
கெநத லூழ மின்மை யாலெவ் வாறு பஞ்ச கிர்தநியனு
சொாந்த மாய்ந டக்கு நன்கு சொல்ல வேண்டு மென்றனன். ()

பாநு சன்னி திக்கண் யாணர்ப் பங்க யங்கள் விள்ளல்போ
லானி யில்சி வுத்தின் சன்னி தான சத்தி யாலெலா
மூன மின்றி யாமு னேயு ளாத்த வைங்கி ருத்திய
மேனெ ணக்க டாவு வார்க்கி யாமு ளைப்ப தென்னை யேல். ()

ஊக மோது வேத மார்க்கம் லீலை யென்று ரைத்திடு
மாக மம்வ ருணே யெய்ப்ப வாத்து மாக்க டீட்டெலா
மேக வென்று ஞற்ற லாகு மென்னு மிவவி ரண்டையும்
பாக மாக வூகஞ செய்து பார்த்த ஞாயம் பண்ணுவேம். (௩௭)

சீவர் கட்கி தாகி தங்கள் செய்தோ லீலை செய்வதத்
தேவ னென்ற கேள்வி தான்செ ணிப்ப தாலஃ தொவ்விடாச்
சீவர் கட்க மூக்கொ ழிக்கத தேவ னுக்கு மித்துணை த
தாவு டைப்ர மாத மோசொல லென்ன னுஞ்ச னிக்குமே. ()

சொன விரண்டி லாக மந்து லக்க லீர மாவதா
லுனரு மத்தை மேல தென்று வைக்க லாம்ப சுக்கடா
மனக ஞான மன்ற ஞதி யாம லதனை யுள்ளதா
வினைய ஞாய மொக்கு மென்றங் கீக ரிப்ப தேறகுமால். (௩௯)

ஏசு டைப்ப சுக்க ளுக்க வாவி யற்கை யாதருட்
டீச ஞைசை வழியி லேநட த்தி யந்த வெட்டினை போ
நாசஞ செய்த ணைத்தல் செம்மை நல்ல செம்பொ ருககல
லாசி லாவ ருட்ட யாவென் றமே னற்கு மொவ்வுமே. (௪0)

சேத னர்க்கா காமி யஞ்சு தந்த்ர மாகச் சேரலா
னீத ஞன னீச னங்கி தானங் கண்டு பிரேரித்தல்
சீத வீர மாகு மஃது செத்தி லாம ருத்துவர்
வாந்தை வீடச் செய்யு பாயம் போல வென்று முள்ளலாம். ()

துன்பு சேர்பி றப்புக் காய வினையி ரண்டுந் தொல்லையென்
றன்பு நித்து வீடு கூட வுன்னு ஞான்றவ் வாண்டவன்

றன்பெ ருத்த வின்ப ருதத றகக தாகு மதுவனை
நன்குங கீழும் போககு வான டதது மாதி யென்னலாம். ()

கலிவிருததம.

இந்த வீரத் தியறறிடு மாதொழி
லைநதிற சிட்டியென் றுவது மாயையின
பந்திய பிறகிடந தோவும் பசுககளை ப
பந்த நீததுடல பண்ணுவ தாமரோ. (௪௩)

ஆக்கை யாறறெழுதிற பட்டுணாந துய்யுமா
றுக்க னைததையு மன்புசெய் தஙகஙகு
காஙகுங கன்மந தனைத்திதி யெனறரன்
வாகக தாந்தநதி ரஙகள் வழுததுமே. (௪௪)

காபபி னைக்கரு தாதுபுன் காதலான்
மாப்பி ணிகருள வருநதி யழுங்குபொல
லாபபி னினறினைப பாலும் பொருட்டருந
துப்பொ ருந்துந துடைதத னடககுமே. (௪௫)

எனதெ னக்கொள குலத்துக்கோ ரிஞ்சிபோல்
வினைநு கர்நதிடு வானதில் வேண்டுவ
நினைவு கூரற களந்து நிறுததுமோர்
வினையை யேதினா யென்று விளம்பலே. (௪௬)

* நன்றுந் தீதுந் துலாவொத்த ஞான்றிறை
யென்ற ஞானபட் டாரக னின்புடன்

* இத்தையே இருவினையொப்பு மலபரிபாக சததிநிபாத மெனன ப்பமே. அப்பரிபாகம்=மந்தம, மநததரம், தீவிரம தீவிரதரம் என நான்குவகைத்தாம். அவை: முறையே வாழைத்தண்டுபச்சைவிறகு, பட்டவிறகு, பஞ்சு இவைகளிற் சோந்தாக்கொல்லி பற்றுவது போலாம்

றென்று மாமலமைந்துந் துடைத்திவை
யன்றெ ணாத தனுக்ரக மாமரோ. (சஎ)

ஆறறு லாரவ வனுக்ரக நல்கரு
டேற்ற மாமதித * தீக்கையிற சீடனுள்
ளூறற் மேவு முளததினு மாரிய
னேறற மெய்யினு மாகின் றிழைக்குமால. (சஅ)

இநத வைந்து மியங்குயிர் கட்கெலாம்
பந்த முததி யிரண்டினும் பையுளின
றந்த வீச னருளா னடக்குமென்
றுந்த வொஞ்சுழி யுன்னருண் மைந்தனே. (சகூ)

ஆன்ற வாரிய னவ்வருண் மேனியாத
தோன்ற லாலவன் றெலசிவ மேயெனு
வூன்று ஞாயமுண் டானது மோர்தியென்
முன்ற டாவுடை யையனென் பானரோ. (ரு0)

உயிர்க ளேக்கதி சேர்க்க வுஞற்றிடு
மயர்வி லாதவைங் கிர்த்திய மன்னனை
முயிரெ லாங்கதி யுற்றபி னின்றுகொல்
செயிரி லாய்சொல் கெனக்குரு செப்புமால். (ருக)

ஒத்துடைாத்த வணங்துணை யொப்பனு
நீத்த வத்துவு மாயையு கிற்பள

*தீக்கையென்பது:—வடமொழியில் தீக்ஷையென்றும். தீ=ஞானத்தைக்கொடுப்பது. க்ஷை=மலத்தைக் கெடுப்பது என்று பொருள்.

வாத்து மாவு மளப்பின்றி யார்தலா
ஞூதநி கூறற கொளுமெந்த ஞான்றுமே. (௫௨)

எண்ணி லாத பசுக்களென் றோர்நெறிக்
கணனு ளானா ரெுடிப்பது காண்டலாற்
பண்ணும் பஞ்ச கிருத்திய நிதமென்
றெண்ண லா*முயிராக கூத்துமிஃ தேயரோ. (௫௩)

சீவ ரிததுணை யென்றநதத தெய்வததிற
காவ தோரற கடஙகாவோ வென்னையே
லோவி றெய்வந்தன் மாணவரம் புள்குமேற்
சீவா தநதொகை யுநதொகை செய்யுமால். (௫௪)

பஞ்சபாசவிவரணம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதலா லிதனைக கூவற கமைவதின் றறிதி யென்று
வேரிதலுஞ சீடன் நீரத்தனெளிர்முகக் கமல நோக்கி
யேதமாம் பாசஞ் சீவர்க் கியற்கையே லகல்வ தெவ்வா
றுதனே மனவைச் சுட்டா லகலுமோ தவள மென்றான். ()

அஙகண்மா வாதன் கூறு மறிவுடை மகனே கேட்டி
யிங்ஙனே பொருந்தா வந்த வெழின்மன வுவமா னந்தான்
செங்குருச் செம்பின் மாசு நாறறனுசெந் நிறமும் போலத்
துங்கமின் மலமோர் மூன்றுந்தொல்லுயிர் மாட்டுண்டன்றே.

---

*இக்கூத்தையே பஞ்சகிர்த்திய நிர்த்தனமென்பது. இதுவே அவனசையாமலணுவசையா தென்பதும. அணுவென்பது உயிர். கூத்தின்றிறமுதலியவற்றை; இந்நூலாசிரியரருளிய தகராலயரகசியத்திற் றெள்ளிதாயறியலாம்.

சவிரதக் குலிசத் தாலத் தாமிரங் களங்க நீங்கிப்
புவிபுகழ் பொன்னா மாபோற் பொருவிலா வருளா லந்த
விவிதமா மலங்க ளெல்லாம் விலங்கிய பின்ன ராதன்
றுவிதமில் சிவமே யாகித் துவிதமற் றிருப்ப னன்றே. (ருஎ)

தண்டுலத் தனாதி யாகத் தவிடுமி முளையுண் டேனும
விண்டிடின் துவைக்குங் காலவ விதமல மனாதி யேனுங்
கொண்டிடு மருளால வீயுங் குயின்றது சரத மென்கற
கெண்டிகை யேத்தற காநல விகலரு ளாளர் சான்றால. ()

மலமகன் றறிஞ ராகி மகத்துவம் புரித லானு
நிலமிசை யுலபபு நீங்கி நிமலனை யடைத லானுஞ்
சொலுமிந்த வுவமை யாவுந் துகளற்ற வுவமை யெனனு
விலகியு வாக மங்க ளியம்புதல் பொருந்து மாதோ. (ருகூ)

முன்னரஞ் ஞானத் தாலுண் மூடுண்ட வேழைச் சீவன்
பின்னர்மெய்ஞ் ஞானத் தாலுட் பிறங்கிடக் காண்ட தக்கார்
பின்னஞ்செய் மலந்தான் சேர்க்கை யியற்கையோ பேசி டாயென
றென்னகா ரணத்திற் காக வினவுவ ரிருந்தே றாதே. (சூ0)

செம்பெனுஞ் சீவற் குள்ள திரிமல விவரங் கூறிற்
செம்பினிற் காளி தம்போ லாணவஞ் செறிந்து நிறகுஞ்
செம்பினி நாற்றம் போலச் செனிக்கின்ற கன்ம நிறகுஞ்
செம்பினிற் செம்மை போன்மா யாமலஞ் சிறந்து நிற்கும்.

ஆணவ மான தந்த கார்மா யறிவா லன்றிக்
கீணம தாகா தாகிக் கிளர்சித்தை மறைத்துத் தன்னைக்

காணெணு விதமாய்ச சேர்ந்து கலந்துளே யிருப்ப தாகி
யாணவப பெயருக் கேறப வணுக்களே யணுவா யாக்கும். ()

இம்மலஞ சீவர் தம்மாட் டிருத்தலிற் கறிவு மாண்டு
மம்மாசேர் மூலத தாக்க மூர்ச்சையுஞ் சான்று மாசா
ரெம்மலங களுககு மேலா யிருக்குமிம் மலத்தை நீததார்
மும்மல வணுக்க ளாகா முத்தராயப பரமா யாவார். (சுங)

கேவல மிதுவே யாகுங ளெரருட் கலையாற கிஞ்சில்
வீவுறு தகலுஞ் செவவி சகலமாம் விரவு மாநதக்
கேவலந தானே யலலாங கிளககிய சகல மெலலா
மாவியா முயிர்கட் கெலலா மறைநதவி ரண்டு முண்டால. ()

வேதததி னுணுக்கந் தேரா மிளிருயிர்க் காண வந்தா
னேதெனக கடாவு வாரஃ தினையனு யங்க ளாலோர்
போதுமொவ வாதஞ் ஞானம் பொழுதைச்சீ ழூத மூடு
மாதிரி யெனிறறன னுககுண் மறதியேன் மருளேன் மன்னே.

முகிலுழி மறைநத வென்றாழ் மூதொளி யிருநது தன்னுட்
புகரின்றி யிலங்கன் மானப பூரண வாத்து மாவுந்
துகளமிசசைச் சூழ்நதா லுநதான் றுலஙகிட வேண்டு மிந்தத்
தகவொனறு மிலலா தூலத் தனைமல மிருத்த றிண்ணம். ()

சுழுத்தியி லிருநதோ னந்தச சுழுத்தியை விளக்க லானல்
விழுப்பொரு ளாய வான்மா வினுக்கென றுமறிவுண் டென்றும்
வழக்கினைக் கணிதநீண் டாய்ந்த வகையினைத் தெளிநி யாண்டுச்
சுழுத்தியி லுணருஞ் சித்துந் தொலைவின்றி யுளதா லொக்கும்.

அயர்துரி யத்து மேலு மறியறி வில்லா தானு
மபலுறு சுழுத்தி யெய்த மதித்தொரு காறு கூறற
கியல்வதில் லாமை யானு மிவைகளைக் கூடிச சேர்க்குந்
துயிலுணர் சுழுத்தி யூகஞ் சுயம்பெனச்சொலறகொவ வாதே.

ஆற்றுமந் தனக்கெரு ஞான்று மறிவிருந் திடுமேன் முன்னாச்
சாற்றிய மூர்ச்சை வேலை தனினுமஃ திருத்தல வேண்டுந
தேற்றிய பினர லாது சிறிதுமஃ தின்மை யாறபொய
வேற்றுமை காட்டுஞ் ஞான மிகைமல மிருததன மெயயே.

மிச்சையா முயிர்க்கெஞ் ஞான்று மினிருணர் விருபபதாயநாம்
நிச்சய மொடுதநதே மன்றந நிசபரம் பொருளைத தானே
சொச்சமா மான்மாவாகச் சொறறினே மதறகெஞ் ஞான்றுங
கொச்சையி லறிவுண் டென்னுங் குறிபபைபயு மாய்வாமிங்ஙன.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒப்பில் வஸ்துவை யகண்ட மென்பதன்றிக்
கண்ட மென்றறைதற கொவ்விடாத்
துப்பி லங்குமது துருசு ட்ம்புள்வர
ஞாய மின்றறிவு சோர்வது
மொப்பு ருதிவை யுயிரக்க தற்கிலென
வோதி னுஞ்சுருதி யாலினு
மெப்ப டிப்பகரி னுங்க டததுவ
திருத்த லென்பதுபொய் யாதரோ. (எக)

கண்டி தககடமு மலமு முள்ளன
வகண்ட மாவதிலைக் கண்டமே

கண்டி தக்கடமு மலமுஞ் செலவூழியக்
கண்ட மறறுளவ கண்டமே
கண்டி தக்கடமு மலமு முள்ளளவ
காதை மூடிபசு வாகுமே
கண்டி தக்கடமு மலமுரு செலவுழிய
காதை நூறுசிவ மாகுமே. (எஉ)

அனக மானபர மூர்த்தி கட்குமறி
வாள ருக்குமுட னுளதாற
சொனவ் ணம்புலறி வுஙகொ ழிப்புமவா
கட்கு முளதுகொல் சொலலெறு
வினவொ ணுதெனெனின் வெண்ப ளிஙகுடு
வுளள தீபமென வொளிரதலாற
கனக மாமுரு விருநது மின்மையது
காண லாணிழலி லாதலால. (எரு)

சோதி தன்னையிருள சேரு மென்னல்பொருந
தாது போலுயிரைச சுத்தமென்
றோதி மாமையிடைக் கூடு மென்பதுமொவ்
வாத ணுதியினி லுள்ளதாய்
நீதி கூறுவதொ வாது போவதிலை
ஞெகிழ் யானதைய ணுதியா
யேது மின்னிடவி டாது செய்தமுரு
டென்ன மாமையையு மெண்ணுகில. (எச)

பரிபூரணானந்தபோதம்.

சித்தெ னுஞ்சரத் வத்து வின்புடைய
சித்தெனுங் கொடிய வாணவம்
பெதத மாகவுள தென்னல விண்ணுழிப்
பிறங்கு ஞாயிறிடை மங்குரு
ணிதத மாகவுள தென்ப தொக்குமென
நெறியி டந்துசொலு தாரணை
மொதத தாவதிலை மேன்மொர் ழிந்தவண
மொதத துளளொரியு முருடுமே. (௭௫)

வலிய காட்டமத ணதகி லேமுளரி
மலகக் கண்டதனை யததனுண்
மெலிவு ருதசிவ யோக நிட்டையில
விளங்கு முண்மையனு பவமுளார்
சொலுவ ராகலி னறுதி பாதமலந
தொலைவி லாதுமுன ருளளதும்
நலிவு ருநிலையிற பின்ன ரம்மல
நசிபப துஞசரத மைந்தனே. (௭௬)

கட்டை யுள்வசு மறைந்த காலளவுங்
கட்டை யென்றதனைக் கழறலபோற
கட்டு மாணவம றைத்த காலளவுங
கறைய ருதபசு வென்னலாங்
கட்டை யில்வசு வெழுந்து சூழ்பொழுது
கட்டை யின்றிக்கன லென்னல்போற
கட்டு மாசிலருண் ஞான மேவுழியொர்
கறையு மற்றபர மென்னலாம். (௭௭)

உயிரில் வன்மல மிருக்கி லத்தையுணர்
வுள்ள சிதமெனவே பண்டைநூல்
பயிற லெறமெனவி லுவிற பந்ததிசை
தனிலு ணர்த்துவுணா வுறுவதுரு
செயிரின் முதறிதிசை தனினமு துக்குறைவு
திகழ நிறபுதுவு முயிாகளுக
கியலபெ னுாதூணிவி னுலவ வாறுசொன
தென்ம னுருணர்வு ளார்களே. (௭௮)

ஆத ராணசக லர்க்கு முய்பிரள
யர்க்கு *ஞானகல ருக்குநல்
லேது வாநிகழுங் கிரியை ஞானமுயி
ரிசசை யததனையு மாவரித
தேத மாயவினையுஞ் சிவ போததது
விரண்ட றக்கலந தனேகமா
யோத னுக்கொடாறு நின்று மொன்றென
வுணாக்க வுளளதிந்த வாணவம. (௭௯)

பிரள யர்க்குஞ்சக லர்க்கு முள்ளதெனப்
பேச வுஞ்சுசமு முறுகணும்
புரிவ தாகவு மனேக மேகமெனப
புகற வுங்கடவி னலையெனு
வருவ தாயழிவ தாக வுஞ்சடரம்
வாக்கு நெஞ்சினிரு வினைகளாய்

* ஞானகலர்—விஞ்ஞானகலர்.

DR. U.V.S. IYER LIBRARY MAHAMAHOPADHYAYA BESANT NAGAR, MADRAS-90

விரிவ தாகவுமி ருப்ப தேகரும
மலமெ னச்சொல்லிடு மெய்யனால். (௮0)

மாயை யென்னுமல மேதி ரோதை†சுசி
மாயை யோடசுசி மாயையென
றேயி யம்பவரு மாத லான்முன்
ரிழைத்த வண்ணமல மைந்துகாண்
காய மார்சகலர் பாலி ருக்கு‡மித
ரோடு மேனுவன்ற கன்மமும்
ஆயும் புறகலனில வெளியி ருப்பதென
வறையு மாதிபதி யாகமம். (௮௧)

மலந சிக்கும்வகை மம்ம லத்தொடு
விராவி யேபொருளை மறைவுசெய்
திலதை யேயுளா தெனத்தி ருத்திபணு
விதது நான்மல வியறகையை
யுலவை வேவியிறை தனையு ணதவர்கட்
கிருள தாயுனுவர்க் கொளியதாய
நிலவி நிற்பதுதி ரோதை யாமிதை
நிகழ்த்து வார்களறு ளென்றுமே. (௮௨)

ஒரு ஞானகல ருக்கு முய்பிரள
யர்க்குந் தனுகரண புவனமோ
டாரும் போகமும தாயி ருப்பதுவே
சுத்த மாயைசக லர்க்கவை

---

† சுசிமாயை.—சுத்தமாயை. ‡ இதரோடு—இதரமாயாமலத்தோடு.

சேர நின்றிடு மசுத்த மாயையிவண்
செப்பி ரண்டனேய் முறைமையே
வீர மாகநிமிர விந்து மோகினியெ
னசசி வாகமும் விளம்புமே. (அங)

கன்மத்திரியவாசங்கை நிவர்த்தி.

அறுசீரக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இவவா றுரைதத தெல்லாநன்
மாண வக்க னிதவாயோர்ந
தெவ்வா ததிற கும்விடைதா
னிசைக்கு மைய கன்மமலந
தெவ்வாய் நிற்க வுளோர்கட்கிங
கோது முறழ்வு சேர்தலெவ்வா
றவ்வா றிலலை யெனிலென்போல
வார்க்கீ தோதி லெனையென்றான். (அச)

கருததிற் கினியோய் நீகுயினற
கருதலெ மக்கும் வெளியாயிற்
றருததம் பெண்மனை னைஞாநசையப
லாடுங் கால மாடிவிடும்
பொருத்த மான வவவமயந்
தானே வீயும் * போதமெனுத
திருத்தம் யேசிச சோம்புறுவார
திட்டத் துணிவிங் கொவவாதே. (அரு)

கன்ம முள்ள காலளவக்
கன்ம வழித்தே நாமென்றெக்

* போதம.—ஞானபோதம.

கன்ம முனுசெய் யாதிராது
காமுற றேறறு படிதிரிபுற்
றின்மை காணு விறப்பிறப்பா
யின்று நிமிர வுழல்வார்தங
கன்ம மேன்மே லும்பைஙகூ
டிடுவா ராறறுங கணககாமால. (அசு)

முன்னைச சஞ்சி தத்தாணி
யததி னின்று முடிவுவிதி
யெனனும் பிராரத துவபபுசிப்புக்
கெடுதத போழதவ விச்சைசயிலு
ரின்னும் வினேகக விளையாமா
காமி யததை யேவிதைததுத
துன்னும் பலனே முன்னேடுதத
சஞ்சி யின்மேற சொரிவாரால. (அஎ)

இன்ன வாறு தொலேவின்றி
யெடுததும் புசித்தும் விளேவிததுங
கன்ன லிருக்க வேட்பருநது
வாரபோற செயயுங கரிசொழிக்கற்
குன்று மாகா மியவினையை
யோம்பா தெடுத்த தெலாமுண்டு
முன்னேச் சஞ்சி தமுமாய்க்கின்
முடியு மென்றுல வுளரோர்வார். (அஅ)

உலப்பி லுணர்வா மழலுதிக்கி
லொழியு மாகா மியமெல்சா

நிலைபெறாய் நின்ற சஞ்சிதமு
மனறே நீறும் பிராரத்தம்
பலகக தேசின் றறுதிபெறும
பகாநத துன்மை யென்றருக்கமே
னலத்தா லுய்ந்து சிவமடைந்த
ஞான பரர்கள் கரிசுண்டாய (அகூ)

தேசி யென்பா னொழிகாலஞ்
சிநதை நைநத வவன்குலிக
ளாகு மாகா மியமாதி
மூவர் முன்னை யாவதலாற
பாக மாகப் பிராரத்தப்
பாவை சுமங்க லியாபுயத்ற
கூக முளள நடுவிலையென
ரேது நாலு முளவன்றே. (கூ0)

உடம்புள ளளவும் பிராரத்த
மொழியா தாத சிருட்டதனை
யுடன் கொண் டேயுஞ் சீவன்முத்தர
கட்கு மஃதுண் டென்பதுமுன்
டிடங்கொண் டிலகும் புந்தியுளோ
மிவ்வி ரண்டு மொவவுதலைக
கடந்த முத்தர் மனதருவாய்க
காண்ப தாலென் றறிமனமே. (கூக)

உருவ மனத்தர்க் காம்விடய
முருவ மாகுமுருவழிலா

வருவ மனத்தர்க் காம்விடய
மருவ மாகு மாகலினன்
மருவி மருவா திருக்குமந்த
மாசில சீவன் முத்தர்புசிப்
பருளின் செயலா நிறகுமொன்றே
யத்தன் விளக்கி யருளினனே. (௩௨)

முத்தியினு மும்முதலுண்டெனற்கு
வேதாகமாந்த வோப்பு.

கலிவிருத்தம்.

எநதா யிதுபோ லெழிலார் விடைதான்
றநதா ளமுதந் தனின்மும் முதலும்
நொந்தா துளவென் றரனு னுவலின்
வெநதே றியவொற றுமையெவ விதமாம். (௩௩)

என்றான் மதிசேர் மகனன் றடிக
ணன்றா யிதைநீ தெளிநீம் நவிலவேம்
பொன்றா வரணிக் கனலைப் பொருவக்
குன்றா முடிவைக் குறிசெத் தறுமே. (௩௪)

அத்தீ யிடைகூ டனல்போல் விரவிக்
கத்தா வுயிரா வணுவுங் கறையின்
றெத்தே வருமே தொழுமா றிலகும்
வித்தா ரமயன் மிளர்வீ டிதுவே. (௩௫)

பாசம் பகலோன் முனரோ திமிரம்
நாசம் பெறல்போ னளிவா லருண்முன்

ஆசங் கையிலா தழியா தழிவுற்
றீசன் றருமின பெனவின றிடுமே. (கூகூ)

இதனு லொருமூன் றுளவென் றிடலுஞ்
சதமா யொருமைத் தகையோ திடலும்
இதமா கவொவும் புகலவே மினமுஞ்
சுதனே யுணரொன் றரியோன் சொலுவான். (கூஎ)

சததோ டுசிததுந் தருக்கின் பமதுங
கததா விணுக்குண் டெனவே கரிசில
சிததாங் தமுமங் திகழா ரணமு
மொதததோ துவதுண் டெனவே யுணர்வாய. (கூஅ)

இம்மூன் றுமொன்று யிருக்கும் மிதுவே
பெம்மான் றருபே ரமுதப் பெருக்காஞ்
செம்மே னியிலக கியஞ்செய் தெளிவாற
சும்மா விருக்குஞ் சுகவத வைதமே. (கூகூ)

சததே பதியாகு சதந்தமே பிரியாச
சித்தே பசுவாங் தினவின் பதுவே
பித்தா கியபா சமதாம் பிமரகு
செத்தே றுசமா தியிலொன் றெனவாம். (க00)

பதிசத் தெனவெங் நூலும் பயிறும்
மதியற றபுமான் வளர்சத் தலநல்
லிதமுற் றறிவித் திடவோ ரறிவில
அதமக குணபா சவசத் தல்வால். (க0க)

அறிவித் திடவே யறியும் பரிசை
யுறுமத தகைவாறு சதசத துயிமொன்
றுறுதிப பவனால சொலுமவ வுரையா
லறிவுக் குரியோ னனுமென் றிடலாம். (௧0௨)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அதனாலி யங்கு மறிவான சீவ
னகல்சித் தெனறகு ரியதா
முதவாத பாச மொருபோழது மின்ப
மெனவொவ்வி டாது தெரிவீர்
சதமாத வென்னு மறையோரு மீது
சரிதானெ னச்சொ லிடநா
மிதமாக விம்பர் நவிலவேமெ னக்க
ணிறைவாய்ம லர்ந்து புகலவான். (௧0௩)

மறையந்த நூல்க ளனுநின்ற கார
ணவுடம்பை மலரு சுகமென்
றறைகின்ற வின்ப மயகோச மென்று
மறியாவு பதத மதனை
யுறுமின்பு கொண்டு களிசெய்யு மென்று
முபயந்து றந்த நிலையில்
அறிவுந்தி யாவு மதுவென்று மோது
மதனால சித்து மகிழ்வாம். (௧0௪)

சொனசுத்த சச்சி தாநந்த வண்மை
துவிதத்தி னுக்கு மொவிடும்

முன்லற்ற வத்து விதங்கச யத்தின்
முடிவுக்கு மங்க ளைவிடும்
பனுமித்து வந்து வமுனிறெ னசசொல்
பதமறற் தறகு மொவிடு
மெனதுதத மசசேந் நெறியோய முடிநத.
விதன்வாய்மை யின்னு மறைவேம். (௧0௫)

ஒன்றெனனின் முத்தி பெறுவானு மினபு
மொழியுந துவநது வமெனிற
செனறுவரு கின்ற பதமுததி யலல
தைக்கியஞ் செப்ப விசையா
வெனறிவவி ரண்டு மல்லாத சுத்த
வியலபான சமர சாதான்
பொன்றறீர் மென்ன முடிவென்று மாததி
ரத்தினது சென்னி புகலும். (௧0௬)

சும்மாவி ராது சும்மாவி ருப்ப
தேயிநத வாயமை யிதுவே
சம்மார நாதன் கலலாலி னல்ல
தடவங்கை வைத்த குறியான்
மும்மாச கற்றி யிம்மாதி ரிக்கெம்
மொடுகின்றி னென்ற முடிவு
மிம்மூக வர்த்த மல்லாதி ஙசப்ப
தெல்லாம பத்த மகனே. (௧0௭)

நெஞ்சானி னைக்க வாக்கால்வ முத்த
வொண்ணுவொர் நீர்மை யெனவே

செஞ்சீர்கொ ணூல்கள சொலியுஞ் சழக்கர்
தோரார்வ ழக்கிலுழலவா
ரஞ்சோறு துய்ப்ப தலவாத புரிதத
வஞ்னதனை யும்ப * லரிவைய
மஞ்சோ டருதத வுனுநீாமை யன்ன
மதியொன றிரண்டெ னலையே. (௧0அ)

முதனாலி ரண்டி லரனால சஙக
மொழியாத வின்ப முனுநீ
யதுவானவை யெனனு முடிபாயி ருக்கு
மறவேிாரு வாதத சுருதி
யதுாான தென்னு முடிபாயி ருக்கு
மதனலி ரண்டு மழியாப
பீதமான சுத்த வனுபூதி தன்னிற
பகையாதொ ருங்கு படுமே. (௧0௯)

நிசமஙக ளானு ஞயர்சாம வீறறி
னிகழ்கின்ற தததவ மசி
பகருஞ்சு ருக்க மதுசோக மஃதும்
நாலேழ தாய பதிநூற்
புகழநத வாது ளத்தோய்வில் வந்த
புணாதீர் சிவோக மதுவு
முகளந் துறந்த சிவாமென்ப தன்க
ளொருசேர நின்ற துணராய். (௧௧0)

---

* அரி:—அரிசி.

கட்டளைக்கலிப்பா.

அவித்தி யாகத மான வுயிர்ப்பின்மை
யாக நானென் றெழுந்திறன் றணிறந்
துவக்குங் காலவ் வுயிர்க்குற்ற சாட்சியா
யுள்ள பிரமமர்த்தூ ருகலு மாணவக்
கவிப்ப தான வுயிர்ப்புன்மை தோன்றவே
காட்டி நானென் றெழும்போதந் தாணிறந்
தெவைக்கு மாண்டவ ருஞ்சிவ மாகலு
மேச கன்றவொனா றெனறுதே ரனபனே. (௧௧௧)

இச்சைக் காமனத் தறபோதந் தாணிறந்
தேக மாயறி வுக்கறி வாயிலா
வச்சி வத்தினை நீங்காத நீர்மையு
மாடுரு சீவத்து வந்தொலைந் தங்கணே
ரச்ச மனற்றி வுக்கறி வாயுவந்
தறிவித் தாலறி சிற்றறி வாச்சுடர்
சொச்ச வத்துவை நீங்காத நீர்மையுந்
துகடு றந்தவொன் றென்றுதோ செம்மலே. (௧௧௨)

இந்த ஞாயமிவ் வாறிருக் கக்குண்டை
யேறு வாறுக மக்காரர் சாகைய்ப
பந்த நூல்பசு நூல்கர்ம நூலெனப்
பன்ன லும்வேதத் தோராக மத்தினை
யந்த மாகிய மோகநூ லென்னலு
மவ்வி ரண்டினும் பூருவ பக்கமாய்
வந்த தென்பா ருணர்ந்தோர் * சடாந்தமும்
வழுவொ ழிந்தவொன் றென்றுதேர் மைந்தனே (௧௧௩)

* வேதாந்தம், சித்தாந்தம், நாதாந்தம், போதாந்தம், யோகாந்தம், கலாந்தம் என்ற ஆறந்தமுமென்றும்,

இந்தச் சீவன் கெடாவநதத் தேவனு
  றோறுஞ் சேவடி யெய்தலே முத்தியென்
றூநதன் முன்னுவல் வார்க்குநீ யவவஉெஇ
  யோத ருஞ்சிவ னைப்பிரி யாதவா
நந்த மூழ்கரு ளென்றறி வாளர்நூ
  னவிலு மாதலி னூலதனை யெய்திநூ
லந்தச் சின்மய பூரண வத்துவை
  யடைந்த தாகவு மாமென் றதிர்ப்பையே. (ககச)

ஆத்து மாக்கள் பரத்தொடு கூடியோ
  ரழுங்கலின்றுள வென்னிலகண்டமில
கேத்தி ரம்பல வங்குள வோவெனுந
  கேள்வி நூறக் கிளக்குவ லென்னையே
லூத்தை யார்மட் கடங்களின் காலெலா
  மோர்விண் ணெய்திய தன்ன வபேதமா
யேத்து மைந்தொழி லின்றி யகண்டமா
  மின்ப மேறுகார்ந் துய்வதென் றோரரோ. (ககரு)

க-வது பதிபசுபாசயதார்த்தவிளக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருச்செய்யுள் -. கக ரு.

உ-வது துறவறவிளக்கம்.

சார்பறுத்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுகுரு தந்தமொழி யதனையுங் கேட்டோ
னெம்மிறைவ வம்முடிவை யெய்துநெறி யாது
நன்றருள வேண்டுமென நல்லடி பணிந்தான்
ஞானபர னவ்வமய மோமென வுவந்து
தொன்றறி விலங்கவுள மைந்தவெளிப் பற்றுந்
தோன்றுமகப் பற்றுமற நிற்றியே லெமானை
சென்றுவர லற்றநிலை சேர்வையிது தானே
திவ்யசுக ஞானிக ளடைந்தநெறி மன்ஞே. (க)

சொற்றவெளிப் பற்றனை பிதாமனைவி மக்கள்
சொத்துட லுரைத்தவகைப் பற்றுபல ஞே
யுற்றகர ணங்களென வுள்குதி யிவற்றை
யோட்டிடல் புறத்துறவு ளுட்டுற வெனப்பேர்
கிற்றவர் நொடிப்பர்முறை யேவிடுவ ருய்வார்
கந்தனது தந்தையுங் கலாலிடை துறந்தே
நற்றவர்க ளுக்கருள வந்தநடை யாலே
ஞாலமுளர் தள்ளவொரு ஞாயமு மெழாதே. (உ)

உட்டுறவு கூடிடில் வெளித்துறவ தேன்வே
றொன்றனை யடைக்கிற் றளிர்த்திடுமோ வென்னின்

முட்டுடைய நின்றசெடி மூலமகைத் தறகு
முன்னர்வெளி யுள்ளதழை வத்தனையும் போக்கல்
பெட்டின்முறை கண்ணன்சன காதியவை போலும்
பிக்குடைய * முப்புரையு மறறுவரு நலலார்க்
கொட்டுமது மறறவர்க ளுக்கும்வெளிப் பறறை
யோட்டிலல துட்டுறவு வாய்ததிடுவ தன்றால். (௩)

§ அட்டாவ தானமது ணுறறுவ ருறழ்ந்தே
யவ்வுகள மும்புரியொ ணாதுகொலென் பாயே
லொட்டாதவ் வட்டாவ தானம்வெளி வேலை
யொன்றாக நின்றேயு ளுற்றவிய லுஞ்சூர்
விட்டேகு மாறடை யிரண்டென்ப வறறுள [றோர்
வெளியொன்று முள்ளொன்று மென்னலா னென
செட்டாலுஞ் சன்யாசங் கீழன்று வேழங்
கெம்பீர மதமுறற பண்பன்ன வாமால. (௪)

இல்லறத்து ஞானம திரும்பின்மணி யாமவ
வில்லொழித்த ஞானமது பொன்னின்மணி யாமிந
நல்லறத்தை நாடுபவர்க் கிலவருத்து தொலலை
நண்ணுவதன் றம்பரம விண்கதி விழாவுக்

---

* முப்புரை:—முக்குற்றம். அவை—காமம், வெகுளி, மயக்கம.

§ அட்டாவதானம்:—வாய் வேலுமயிலுமெனச்சொலல், கையாலி லாடசங்கிலி கழற்றல், கவியெணமர் கருத்தின்படிசொலல், முதுகி லெறி கல்லளவு நெல்லளவுசொலல், திரைமறைவில்வைக்குங் கல லணி யளவுசொலல், மறைவிலாடு சொக்கட்டான் சதுரங்கமிவற்றிற கெத்துச்சொலல், அயலொருவர்சொல்லுங் கவியை யவதானித்துச் சொலல், உடலிலே துவாதசதானத் தெழுத்தாணிவைத் தெழுதல்.

கல்லலறற வீதுரிய காபபுடைக்கட் டாமே
லாகனையுள வேலிதுவே யச்சனன மாகும்
வலலரக்க ருநதுறநது நன்னரடை வாரோன்
மாணுறு கறிக்கிதை யலாதுபுக லேதே. (௫)

ஏர்க்கரததிற கூர்வலி பரிததுளனைக் கொலலா
னென்பதிலே யன்னண மிழுக்குவிட யநதான்
பாரப்புலத தருநதுவனை நீததவ னொறாகான்
பண்புடைய தக்கார் பராபரவின பததைத
தீர்க்கமொடு சேர்தறனி யானதுற வாலே
செப்புமதை விட்டவாகள பறறொழிய மாட்டா
தூர்க்குருவி போறபெணி னுபததவெறி கொண்டே
யூழூழெ னச்சொலி யுழன்றுதிரி வாரால. (௬)

கலிவிருத்தம்.

வீணென விடயத்தை யும்பகதம் வீநத
மாணுரு மமுதத்தை யுங்கோரு மாநதர்
நாணுதன் வெயிலுக்கு மிருளுக்கு நசைசெய்
கோணின புல்லுணர்வு கொண்டவரை யொப்பார். (௭)

பொலலாத கழுதுள்ள தெனுமிற புலததை
யலலான பின்னெவரு மடைவாரோ வதுபோற
கொல்லாது கொலலும் பிறப்பைக் குறிப்பா
ரொலலாரு மீதன்மூல விழிவிற்கு னுழையார். (௮)

ஈன்றுள விடலாமோ வெனிலுன்னை யீன்று
ளொன்றுனெ னச்சொல்லி நடுகேது முண்டோ

சான்முன திருவருளே தாய்தந்தை யாகு
மான்றோ ரைட்நதபடு சித்தனையு மோதி. (௯)

மனைமக்க ளென்செய்வர் துறவுக்கு வந்தா
லெனைப்போப்ப வெவருமங் கிலையென்னி லெம்மான்
றனைவிட்டட் வறிவினர் தமைமெச்ச கர்த்தை
யினையொக்கு மதுதீரவை யிலேயே குழந்தாய். (௧0)

புத்தான நரகேக வேவந்த புத்ரர்
சேத்தார்கள் கிரியையைச் செய்வாரோ பென்னிற
சுத்தாவை யடையாத கன்மபல மெல்லாம்
வித்தார வுவர்விசு வெண்டிசையை யொக்கும். (௧௧)

பிதிர்பூசை யிலதேலப் பிதிர்சாப மெய்து
மதிறைலே சன்யாச மாகாதென் பாயே
லதியோக சிவஞானி யைதமென் புலத்தார
பதியாக நினைவார்நீ பணிதேவர் பணிவார். (௧௨)

சரிதைக்கு ணின்றே சதாமுத்தி பெறுவேன்
குருசொற்ற வன்மென்று கூறுவாயேனி
புரிவுற்ற வதனாலே புலராத மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாலோகம் வருமால். (௧௩)

கிரியைக்கு ணின்றே செடாமுத்தி பெறுவேன்
கிராகுற்ற துறவெற்கு விடுகைமென் பாயேற
பரிவுறற வதனாலே பவம்வீடு மோக்கம்
வருகைக்கு விடனன்று சாமீபம் வருமால். (௧௪)

23237

போகுக்கு ணின்றேவி னுயர்முத்தி பெறுவேன்
றேகத்தை நிலையாகச் செய்தென்னை யேனி
பாகிக்க விடனறற பரமுத்தி யதனை
லேகிட்ட விடனின்று சாரூப மெய்தும். (கரு)

சாரூப மே* ஞான சாயுச்ய மென்னிற
சீராய கிரியையினா செபபாரோ வபபோற்
பேராயி ரபபரமனை பேசாது பேசித
தாராத பொருடந்த தன்மைதனை முன்னாய் (கசு)

பொய்யாத வுறிவொன்றை யறிவதே பொருளென்
றையான னறநிணிய வறுமாமு கததேவ
மெயயாயு ளாததவகிர் மேலென்னிற கும்பனு
சேயயோக மெவவாறு நிணிமுத்தி நலகும், (கஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மூசசட்டக்கும் யோசதனை யுடல்வலுப்ப மாய்நெடுநாள்
முடிவினை றெங்கு
மாசசரிய முறவுயினுஞ் சட்மதனை லொருகாலத்
தழியும் பின்னும்

---

* ஞானத்தாலேயே சாயுஜ்யமென்றதனால், இஃதே: இருக்குவேத
த்திலே பிராஹமணத்திலும், உருத்திராக்கத்திலும், யஜுர்வேதத்தி
லே ஆருணத்திலும், பிரகதாரண்யக உபநிஷத்திலும், சாமவேதத்
திலே சாந்தோக்கிய உபநிஷத் ஆருவதிலும், சைவாகமத்திலும், சைவ
புராணத்திலும், சூதசங்கிதையிலும் ஞானமன்றி அஃபதகதியாகிய
முத்தியில்லையென்று வலியுறுத்திச் சொற்ற முக்கிய பிரமாணங்களை
யே தழுவுகின்றதென வுணர்ந்பாற்று,

பூச்சனனம் வருமிவண்ம் புசுண்டர்கதை புகல்வதெனிற்
போக்கு வரவாம்
பேசசும்வரு மவர்நிலைமை தூண்டெனவும் வாசிட்டம்
பேசு மன்றே. (௧௮)

கும்பகத்தி னின்றரிய பரவெளியைக் காண்பலெனக்
கூறு வாயேற
றம்பதியி னிறுவியுணா தறபோத மங்கிலலேச
சகல மிலலாக்
கம்பிதமா மனந்தப் பரவெளியைக காணறிவு
காணி மாட்டா
வம்பரிச தாய்நின்றங் கறிவெலணிற றறபோத
மடங்கா தந்தோ. (௧௯)

அப்போதந் தனையடகக வுன்னாலே யாகாநல்
லருளைச் சாரி
னெப்போது மடங்கியறி வாயிலகு மதனாலே
யிறையைக் காண்பாய்
துப்பேறக் * குறங்குகுத்தி யுடன்மறந்த தாயநினையிற
றுயில்வா ராபோ
லொப்பாத வளியோகி லறிவான வாநநத
வுறக்க மின்றே. (௨௦)

அணிமாதி யட்டசித்தி யதிலுளவென் றுயர்த்துவயே
லதனன் மோகம்

---

* குறங்கு—தொடை.

பணியாதோ ருருமறைந்தோ ருருக்காட்ட லாதார
பதுமாந் தோறு
மணியரவு போலேழி யொன்றிழிய வொன்றடைதன்
மாயை யாக்கை
நணுகனன வாதியுறல காண்டலா லெக்காலு
நலஞ காதே. (உக)

கருவிகளை நியதிசெய்து திருவருளாற றனையறியுங்
கருத்தை நீத்தக்
கருவிகளிற பிராணனையு மனதினையுங் கண்வாதை
புரிந்து மேலே
மருவுபிர மத்துளையி னிறுத்தியதின் மறையிலறி
வாக வென்றும்
நிருமலசம் பூரணவெள் ளிடையாக நிறுவொரு
சமாதி யாமோ. (உஉ)

கரிசுளள சடத்தையுறிற் சட்மயமன் றருளமயமாக
காண்ப துண்டோ
புரியந்தீ துயர்க்கரும யோகத்தாற் பொலிசடமாம்
விந்து நாத
தரிசனமன் றதிகமிலே யவைசுத்த மாயைவயின்
சனித்த தாகும்
பெரியபொரு ளவையென்று பேசிறசித் தாந்தங்கள்
பிழையென் றோவோ. (உங)

தக்காரற் றுறுபோத மொடுக்காது வாயுவினைத
தண்டசெய் பார்க்கந
திக்கோடந தரமுழுது மறையவிழி மூடாது
திரைதைப் பார்போ
லெக்காலு மொவவாதந நிலைவிட்ட பின்சகல
மெழவே செய்து
முக்காடிட் டுறஙகுமுறை கருவியுளே மறைத்துமுற்போன்
மூடா நிற்கும். (உச)

கண்ணிமையா நாட்டமுறல் கருதஙதயொரு தானசதிற
கருத வைத்துப்
பன்னான்முத லத்தனையு மனமிறவா ரனவாமுற
பகர்போ தந்தா
னென்னமதை யொடுக்கிடவு மதையெண்ண மொடுக்கிடவு
மியைவ தன்றால்
விண்ணெனவே யொன்றேடுந் தாக்கற்று விகறபொருவ
நிறகி லாகும். (உரு)

இன்னணநிற பருதானே யெழின்ஞான சிவயோக
மென்பார் நீத்தோா
ரன்னெடுநா ளிருக்குது மென் றடையோகப படுகுழியுட்
படுத்த தறகாய்த்
தின்னுமருத் துண்டுழலவ தெலலாம்வீ ணிச்சைநடை
சிவஞா னிக்கெந்
நன்னலமு மெண்சித்தி முத்திகளு முளவருளா
னனிதேர் வாயே. (உசா)

தறபோத மிரியாதே லுட்டுறவு சார்வதிலேச்
சாரா யோகி
பொற்பாய துறவியிலே நீயாத யோகத்தைப்
பொருந்திப் பின்னர்
நறபாதை யடைகுவலெல் றதிாபனையே லபகருவர்க
ளுடு வானஞ்
சிறபரமன் விதிததகோ பானமது வதினிறகிற
றோவ தெநநாள. (உஎ)

இச்சனனம போய்மீண்டு வருசனனந் தனின்ஞான
மெய்தி யிச்சு
ழிச்சையிற நிறபலெனி னிம்மதியன் றுன்டுகொலோ
வெளிபோ யிஞ்ஞான்
றச்சமற நில்லாது போதியெனின் விரைந்தோடு
மாறறி லோர்கால
* வெச்செனவே தவறிவிழு வான்சுழலு மாறுடலே
மேவி மாய்வாய். (உஅ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அரியவிவ லூக மானிட யாக்கை
யழியுமுன் றுறவற மடைவேன்
விரிமய னுகரிப பருவம தொழிந்தாம்
விருத்தமே விடுபொழு தென்னி
னரியுவர் வறழுங் கானல மீனே
நசையறத் துய்க்குவ லென்றுத்

---

* வெச்சென்றது:—அநுகரணவோசை.

திரைகட லோரங் காப்பதொவ் விடுமித
 தீழப்புடை மதிலையும் விடுதி. (௨௯)

யடமுடைய பாலை தனிலறி வின்மை
 மருவிடுங் காளையின் மனையபூந
தடநிதம் பத்தா மயலவெறி யலைகளுஞ்
 சணைதனிற ருங்கிய குடும்ப
விடயதின் காபபான் மெலிவுறு மிவறறுண்
 மிழறறிய பின்னிரண் டனையுந
நிடமனத் தவர்நீத் திறையடி நாடுந
 திரனுளா வதையினிச சேராய். (௩0)

இன்றுளர் நாளை யிருப்பபொன் றுளகற
 கெனதுணி வுளவெலா மயக்க
மென்றறி முனையுவ வாளுள வாறு
 ளிறைவனைக் கருதா தொழியின
பின்றவ னோறப வருவதுன் டோவிப
 பிழைநுலைக் குறுகா திதுநா
ளென்றடை யிருநதா லுந்துற வோம்பி
 யிருநிட்டை தனிலுயர் வாயே. (௩௧)

சொனவணங் குடும்பர் தொலைத்திவண் டானே
 சுகத்தவ வேடமே பூண்டு
கனவெழில் குல்வ மடாலய மமைத்தக்
 கருணையை நாடுவே னென்னின்

டனையறந் துறவு மிலாவிடை யாகி
வருந்துவை விடயமும் வாட்டும்
முனைநலோர் செய்தா ரொன்னினன் ஞேரு
முடிவினி னிவிர்த்தியே நயந்தார். (௩௨)

கரும்பினைத் தேனைக் கண்டினை யிழுதைக்
கனியினை யமிழ்தினைப் பழித்த
வரும்பணை போக மருந்தியச் சிவத்தை
யடைவது பெரியபே றென்று
விருந்துற வுறுவா நுண்டெளி வுடையா
ரோணியா தீழப்புடை யலத்தை
மருந்தென வயிறு மெறுழிபோ லபத்த
மாயையின போகமே துய்ப்பார். (௩௩)

மடமது வும்பற றெனவுனி யேயென்
மனைமக்க டமையுந் துறப்பி
னிடம்பொரு ளேவறு கெனசெய லாமென்
றிசைப்பையே விரும்பி யுண்டு
படாபுரி வடியா ருண்டிவைக் கெல்லாம்
பாரமார்த் திகவுரு ளுண்டு
மடமக ளுதாரத் துணைத்திதி புரிந்த
மகிமையை மறந்தறை யாதே. (௩௪)

துறவறத் தாணர் திருவருண் ஞானத்
துளக்கமற நிருப்பவுங் கண்டே
னுறுதியிட் டெனையத் துறவற மடையென்
றருளினெ னுகுமென் பாயேற்

செறியுமுட் செடிலைக் களைந்தள வதன்வேர்
தொந்தரி யாததைக் கடுப்பப்
பொறியகல் விரத்தி யடைந்துமுட் டுறவைப்
பொருந்திடாக் குறையின ரவரோ. (௩௫)

வாசனை நறும்பூ பணியலங் காரம்
வனப்புறு தழுவணைப் படுக்கை
போசனப் பிரீதி யறுசுவை வேட்கை
புலையுண விலகரி யடைக்காய்
பேசிடு குறிசோ திடமருத் துவம்வீண்
பேச்சதி சயம்பெரு நகைப்பின்
ஓசையென் பவற்றை விரும்பினுட் டுறவாங்
கோங்குவ தன்றென வுணர்தி. (௩௬)

சீடர்க ளீட்டந் தேசமோ டமயந்
திகைமதம் வருணமோ லாமை
யேடணை *யைம்பா தகமக வறற
மெதுவுமி லாகிவா த தியினின்
றுடர னடியா ரயருப சரணை
யனைத்தையு மீசுராற் பணஞ்செய்
திடிலாக் கைகாட் டாங்குறிப் பதிலே
யிருப்பது துறவிக ணிலையால். (௩௭)

பாரமார்த் திகத்தே வொன்றையே யுளததிற
பதித்துயுந் துறவினை யோம்பு
சீரிய சமுசா ரியும்பொறி யடையத்
திருவருள் கூட்டிடுங் கள்ளூ

* ஐம்பாதகம்:—கொலை, களவு, பொய், கள், காமம்.

ஞாரமு தெனவுண பாரருந கலேசித
தளப்பில ரொன்னினும் மவனை
வாரவு வநதார் பெறுநல னென்னே
மதியில ராதகிகைப பாரோ (௩அ)

வக்கிரநிருவிகற்பவசனகண்டனம்

* பததியந திாநது சுகபபடட மேறவைபட
பாகறகா யுணிலெலனே யென்று
குததிரம் பேசு கபடசன ஞசக
குணுஙகுக ஞைபபறை யடஙகச
சிததிர மாயநாம் வலதது தது மெனேயேற
சிறுகறு நிருவிசற பாதா
ஞெததேன மணகூ ழெனும்வெறுப புவபபின
றுணபதற குடனபட வேணடும (௩௯)

ஊணுடை யல்லாற பிளெயொன்று மேறசா
வுபேட்சையா யுட்டெளி வோடு
நாணறத் தன்செயல விடுததவன் சேயளாய
நயவுப சாநதியை யெய்தி
யாணவ நீலங் கடிநதருண மயமா
யருந்துவ வருநதியே நிறறன்
மாணவர் கூடுந் திருவருட் டுறவு
மறறெலாங் கிடைநசை மயக்கே. (௪0)

* இக்செய்யுளில் வருந் தாறபரியம்:—முந்திய செய்யுளிற் சொறற
லன்னுனருந்துவாரைக் குறித்தது.

மெய்த்துறவில் மூலமல நிவர்த்தியிலார் பெறுஞ்சபலம்.

எவ்வறங் களுக்கும் வியனுற மாக
 விப்பிடு துறவறங் குறுகி
வவ்விய மூல மலங்கெடா தேகரு
 மக்ஷயம வந்துளார் களுமுன்
னவ்வியல புடையா ருங்கதி யடைதற
 கருகரன் ருயினுங் கடையிற
செவ்வுவின் ஞான கலப்பிராபத தியினைச
 சேருவ ரபலமெய தாரே. (சக)

சாஸ்திரபடனஞானசரதம்

கலிவிருத்தம்.

இவ்வித மிறைசொல வெழுந்து சிட்டனு
செவ்வன வுணர்கலைச் செல்வர் தாமுமிவ
வுவ்வுடைத் துறவையு முற்ற வுண்மையைக்
கொவ்வுற வறைகென வுரைத்தன் மேயினுன். (சஉ)

அன்னவ ருங்கட வையம் பாட்டைசெம்
பொன்னிதி காத்திடு பூதம் போல்வரொன்
றுன்னுவை வாயுறழ் வோதி னுள்ளொளி
மின்னுமோ வினையது வேட்கை யார்ப்பரோ, (சங)

வேடம தாலருள் விளங்கு மென்னினுப்
பாடம தாலுமே பலிக்கு மென்னலா
மூடமி லாயிதன் முடிவைத் தேரொணக்
கேடிலி யாரியன் கிளக்கி னரோ. (சச)

சற்சீடன்வெளிப்பற்றகற்றி வினவல்.

கட்டுணா யுடையவெங் கருணைப் பின்னவ
விட்டுள னுணாபடி வெளிபபற றினையினி
யுட்டுற வடைகுவ னுன்றன்ன ணளிகொடு
சிட னென் றுளெனச் சீடன் போற்றினான். (௪௫)

போற்றிய பினரவன் போத நூறபயின
றேறறவா றுழலுந ரோது பிறபிறப
பாறறிடு செயலுமில லமல நாமெனச்
சாறறிடு நிலைமையெத தகைமைத தென்றனன். ௪௬)

முரணத்வைத கபடஞானகண்டனம்.

ஏசறு மைந்தகே ளிதுவு முன்சொன
வாசுறு கபடசன் ஞச வலனைகள
பேசிடு கூற்றிஙன் பெருககிக் கூறுவ
னீசெவி கொடுவென நிகழ்ததன் மேயினான். (௪௭)

இறப்பொடு பிறப்பிலை யென்பர் கீரிஙன்
மறபபொடு நினைப்பிலா வஸ்து வாயொரு
குறிப்பற நிறபினைக் கும்பொய் யாயிடி
னறக்கடை போநதவ ரறை*கொற றேலதாம். (௪௮)

அமலம தேற்பசித் தசனந் துவ்வுமோ
திமிரம துட்கருள் சேர்பு நிறகுமோ
வெமதுட னைந்தவென் றிரங்கி வாடுமோ
குமரமும் விருத்தமுங் கொண்டு வீயுமோ. (௪௯)

* கொற்றேல்:—பயனற்றசொல்.

பீமேணம் போக்கவார் வாஙகிப் பெய்யுமோ
காமநோய் பாறம்ங் கைதோள புல்குமோ
நாமரு பங்களை நணுகி நிறகுமோ
வோமெனி லமலமெங கொவவு மன்னுமமே. (௫0)

ஏழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

இந்தவு பாதிக ளனைத்துமெற கிலைபவி
  ரிரவியின் சன்னிதி மனைமலாபோ
லெந்தன பேதசன் னிதிமா யாசகி
  தறகுள வென்றிறுத திடுவாரோ
லநதவெய்யோனுறழுந தொன்றினுந தாககற
  வலங்கிட லவர்மாட் டுளவாயின
பநதவு டம்பினி லேகொளி கொடுசுடிற
  பாதையு ருகிலே வேண்டுமரோ. (௫௧)

கொள்ளிகொண் டேசுடு கொன்றுயர் கூாவது
  குறசித பாசன கோசரீமா
மொள்ளிய பிரமம தென்னுநா மன்றெனை
  வோதுவ ரொன்னினவ வுயிராக
வுள்ளவ ரல்லதப் பிரமம தாகா
  ருண்டெனின் வெள்ளறி வாளருமே
யெள்ளுவ ரிம்மதி யகந்தையென் றுமங
  னென்னுறு சன்டனு நகைத்திடுமால் (௫௨)

இம்முறை நொடிக்குநர் மரிக்கிலம் மறல்விளித்
  திரும்பொரு ளாமுமைத் தண்டிக்கிலே.

மம்மரி லுமக்கொர லநதையு மின்றுமூன்
  வாய்மையி லாதது நாமெனவே
விம்மிய வகநதைபோய் சொனவுயிர்க் கேயிவண்
  வெய்துற னவுகுது மென்றிடுபோ
தும்முன ரனேயநூ வன்றுகொண் டேபட
  ருறுவது மவாமாட் டழகாமால. (ருங)

ஒபபுறு ததவவி சாரமி லாதவ
  ரோதிய வணமெளி நுவலவாரோற
செபபிய வகநதைபோய் புடைமைகொண் டந்தகன்
  நீாவையை யடைகுவ ருணாநதாாதா
மெபபடி நரகடை வாரடை யாமொன
  வியம்பிடு வாரெனிற சொனவணமே
துபபொடு ததவவி சாரம டைநதருட
  டுவெளி கண்டவா துனியிலரோ. (ருச)

அநதவி சாரநல ரம்பையை யுரிததத
  னகதமெழு தண்நீனேத தரிசிததலபோற
பநதாா ளிமுழுதுங கழுறறியுண் ணின்றவொர்
  டரம்பொரு ளினையறிந் துயமினொ
வுநதம றையறைநது மனுபவ மிலரிதை
  யடைவொடு சொலலே விசாரமெனி
னொநதவி தமமையுஞ் சருக்கணச் சொல்லுது
  மினிக்குமோ வாகலின் வெறுங்கூறறே. (ருரு)

தரவுக்கொசசககலிப்பா.

கொள்ளிகொடு சுடுவெதது கொளளிச்கு டேற்பதது
கொளளியென விருந்ததது கூறரிய வதுவென்னிற

கள்ளமிலா வத்துவுக்குக் கண்டமின்மை சொலறகொவ்வுங்
கள்ளவுயிர்க் கோதவொன்றுக் காலுமமை யாதனனே. (௫௬)

பொன்றானே பணியாக விருப்பதென்று புகறலுன்டேற
குன்றாத வப்பணிதாங் குகைவாயிட் டிருக்காதப்
பொன்றானே யாகுங்கொல புகலபணிதிப் பெயர்போங்கொல்
நன்றானா முருக்கிவிட் டோமெனுகினேவா னகைபோமகொல.
பணிதியென்ப தேயிலலைப் பசும்பொன்னே யிருப்பதெனின்
றுணிவுறவி லிககதையுந் தோன்றிடவோ ரிடனன்றால
கணிதமிலா வம்மெளனக் கடைகாணில விகாரமுண்டோ
தணிவுடைமைதான்சாணி னசத்திபதறி லசதறியமே (௫அ)

அலல்கடிவோய் பொன்னலறகுந் தீதினுக்கு மாங்கடுபட
மலம்விரவு தறபோத மாய்ந்திடுவா னத்துவிதஞ்
சொனும்மறையா கமமுடிவு துளக்கமுள ஞானிகட்கு
நலனேயுமஞ் ஞானிகட்கு நடலையையு நலகியதே. (௫௯)

* முதனூல்கண் முடிவுணரார் தததங்களைப் பின்படிபன்
† மதமாக விரியவுந்த மாநூல்க ளிருந்தனபோற
சதமான வறிவிலிக டந்திசைக்காக் கிக்கெடற்குந
நதமான வனுபூதி ஞானிகள்வாக் கிருநததுவே. (௬௦)

இதுபுரைய வெல்லாநீ யாம்பிரம மெனச்சூர
பதுமனுக்கு வெள்ளிசொலப் பவமறங்க ளெண்ணறையச

* முதனூல்களை —ஈசுரவாக்காகிய வேதமும், ஆகமமும்.
† மதங்களின் பகுதிகளை:—இந் நூலாசிரியரருளியசிவஞானதேசிகம் ௭-வது சமயங்களைக்குறித்த வியாசத்தில் தெள்ளிதாய்த்தெளியலாம்.

சதமகனு றியர்க்கிடர்தான் றந்தவனுற நிருவினிநத
விதமிவரு மகாநதசொலி வேட்கைநெறி றிரிநதவிவா.(சுக)

அசகூர பதுமனெறல லமரர்கடம் பனகமைபொரு
தசசோக வததுவிதந் நீனையகாதை வழிக்காக்கிப
பொசொப்பாற பொறிதுறந்து போனதுபோ லிவாபிறர்செய
யசசுறுததல காண்டாாததவ வததுவிதஞ் சொலியவிவா. ()

வஞ்சிவிருததம.

இவ்வ கநதையி லேபிரா
னவவி யதத மடைநதுகூா
வவவு தேகி வயநகலாற
றெவவர் நாததிகளு சேருமால (சுங)

நாளுசொன் ஞான நாதாநதனுக
காளுசொ லனறேலஃ தனறெனு
* வேன்சொ லான்கொலா ெனனபோ
னுளுசொன் ஞாயர் நட்டரோ. (சுச)

மன்ற லாற்று மனுளனே
யன்ற யறபுணர்ந தங்குருந
தொன்றை யீனுவ தும்பிரான்
றன்றெ ழிறறிறந் தானரோ (சுரு)

அத்தி றத்தையங் கீகரித்
தொததுக் கொளளினி ரோதலு
மொத்துக் கொளளுமிவ வுண்மையாற
கத்தன் சம்மதங் காண்பிரால. (சுசு)

---

* மெல்லின வெதுவிக.

விரும்பி நீரயீர் றெவ்வவினைப்
பெருங்*காழுறத் தழை பெற்றமேற்
றரும்ப லன்றரத் தானுவா
மருமபி ரான்புரி வானரோ. (௬௭)

கலிவிருத்தம்.

என்றோதுதி யினுமன்னவ ரியல்பானதை யறைவே
மொன்றேயெனு முடிபானதை யுணரார்முர ணாலே
நன்றாயசு கருமங்களை நணுகாவிதி கூறிய
பொன்றாவிழை வாலேமறம் போகாவினை புரிவார். (௬௮)

ஈயுஞ்செய றனிலேயிவ ரிருசெங்கையு மிலராய
மாயந்தர மளவேறபுழி மழுராமனை யின்றான்
வியும்படி செயதாரையன் போலுங்கர முளராய
மேயஞ்சொன விலலநதுற விவலாததுள் விழுவார். (௬௯)

கரவொண்மதி மகனேயிவர் களையும்†புலே மலமூத
திரமுண்பவர் தமையுந்திமிர் சீவக்கொலை ஞரையு
முரனின்றிழி ‡பாசங்களை யுனிவாழுரா தமையும்
பரதந்திர மனுவிறகெடு பதராகநீ மதியே. (௭௦)

அருளுண்டெனி னருளாளரை யறமொரு புதுமை
புரிசென்றிடி னதுசித்தென வெளிசித்திரி புவனங

* காழ்என்பது —கழ்என்று குறுகிற்று. காழ்.—விதை.

† மாமிசம் மலம் மூத்திரம் இவைகளைக, காயகற்பமெனவருந்து பவரென இங்கே பொருளாம்.

‡ பாசம்—பிசாசம்.

23237

தரவந்தபி னினியென்செய வென்னுஞ்சக சாலத்
திருடன்றனை மதியாதுயா தெளிதாகிய சுதனே. (எக)

ஏறும்வெறி வடியுண்டவ ரெவணேகினு மவர்வாய்
நாறுந்திற மொளியாதது போலுந்திரு ஞானப்
பேறுண்டென ரேன்றுங்குக பெருமானடி யார்பாற்
கூறுந்திற னறிவோயவர் கூறறுக்கரி தெவனே. (எஉ)

அயலார்புரி யனுரோதுமெய் யருளாளனை யணுகா
துயாவாரென நாவுக்கர சுடைமான்மிய சரிதம
வெயிலபோலுள கோரக்கர்கை வீசேதியின் வெட்டாற
றுயரோதுமு ருவலல்மண றாகீரமையு முளவே. (எங)

உட்டுறவின்மானவு.

வெண்டளையான்வந்த தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மாசிகநத பேரறிவான் மலகுமருட் பானுவெனுந
தேசிகன்பொய் மெயயிரண்டுந தேரவிவவா றேதிடலும்
பாசமக லுட்டுறவாற பண்ணும்*பதி நிட்டைநிஜம்
பேசியருள கென்னுமகன் பெறறியுணர்ந்தாடுமினை. (எச)

தேகத்தை யுளளபடி தொந்துநீங கிறபுறம்ப
தாகிடுமைம் பூததின் காரியமோ னையைநதும்
மோசப்பொய் யேடணையோர் மூன்றுமியிர் நாடிபத்து
மேகக்கன் டேகொளலா மென்புரிவுக் காமதலாிய. (எரு)

---

* பதிநிட்டையென்றதனால், பசுநிட்டை, பாசநிட்டைகளுமுண்டு அவைகட்கெல்லா மேலானது இப்பதிநிட்டையெனறும இங்ஙன முணரற்பாறறு.

காதுமுத லிந்திரியமோ ராதிணையுஞ் சான்றேகின்
ஓதுமுத லந்துஞ்*செய் யிந்திரிய மோரைந்தும்
பூதியமும் †வாக்குவிட யங்களுமே பொன்றுமன
மாதிநான் காய்ந்தகலின் வாக்காதி நான்குமறும். (எசு)

முக்குணங்க டேர்ந்தகலின் ‡மூலச்சு பாவம்போ
மக்கணமி தாலிதகன் மஞ்சீவி யாதததுற
பொக்கமெனப போம்நியதி காலமிவை போயபின்னர்ப்
பக்குவவான் மாநுகராப பன்பணைந்து நிறகுமன்றே. (எஎ)

அச்சமய மிசசாஞா னக்கிரியை யாடாது
மிச்சையெனப போமகலாதி மேலவுறறைத் தூன்டுவிதத
வுச்சிதமாஞ சுததத்வ மோரைந்து நீஙகுமவ
னிச்சலன மன்றியங்கப ப்ராணமெனறு நின்றிடுமால.(எஅ)

அவ்வாயு தன்னையுள்ள வாறறிநது நீங்கிடின்மற்
றெவவாயு வுந்துஞசு மேங்கசமை நாதமும்போ
மவவாயு வையறிநத சிததேதானச்சித்திற
இவ்வாறெனவ றேகாட்டி நின்றதநுளென்றறியே. (எகூ)

நீயறியு மவ்வருளி னினிறகி லவ்வாயு
போயுடையும் போதமலம் பொய்த்திடும்பின் போதையுள
மேயநின் பந்துப்பத்து வீடுபெத்தத் தும்மிலங்கா
ஞேயசிவத் தோடணவி நிற்றல்பர முத்தியரோ. (அ0)

---

* செய்யிந் திரியம்:—கருமேந் திரியம்.
† வாக்குவிடயங்கள்:—வசனுதியைந் தும்.
‡ மூலச்சுபாவம.—மூலப்பிரகிருதி.

நிமலஞான நிஷ்டானுபவ நியதி.

கலிநிலைத்துறை.

காட்டு மவ்வரு டன்னைநீ நோக்கினுங் காணும்
வீட்டு வதத்துவை நாமெனா வுள்ளினும் வேறு
நாட்டி முன்னினு மிரண்டறு மைக்கிய நணுகா
திட்ட மாந*திரி புடிகெடுத் தன்மையை யெய்தாய். (௮௧)

தன்னைத் தானறி யாப்§பதங் கேவல சகலந்
துன்னல் போற்சிவ திசையினு முண்டவை சொல்லிற்
றன்னைத் தானறிந் திட்டபின் றோன்றருட் காட்சி
தன்னை யேமுத்திச் சகலமென் பாரருட் சான்றோர். (௮௨)

அந்த மாச்சக லங்கழன் றேயங்கன் றோனறும்
நிந்தை தீர்பரை போகினைக் கேவல நிலையென்
றிந்து ஞானிகண் மிழற்றுவ ரிவ்விரண் டையுநீத்
தந்த மாஞ்சுகா தீதசுத் தமுற்றலே யைக்கம். (௮௩)

இனைய வாறரு டன்னைமுன் னிட்டுற லின்றுணை
மன்றி ஞலறி வேனெனி னம்மனா மறதி
நினைவு மாயுள காண்டதை நினைவுறு மதனுற
கனவி னுங்கனு றவதைக் கருதவொண் ணுதால். (௮௪)

அற்ப மாமுயிர்ப் போதமு மதிலெழு மனமு
மொற்க மானமே லெழும்பர வுணர்வதை யுணரு

* திரிபுடி — ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயம். அருத்தம் — காண்பான, காட்சி, காட்சிப்பொருள். § பதம் — காலம்.

மொழிக மாகநீ யொலெத்திட வுன்னினுன் னிழலைப்
பொறகை யானமணல போடடுமறைப்பது பொருவும்.(௮௫)

கன்ணைப் போலுள நீசிவ மாம்பிறை காண்கத்
தின்ணப் பேரருள் விரலைமுன் னுகமொடு தெரிசி
யெண்ணெய்த தாரையொத திடை விடா வவரு னுணனுள
விண்ணைப் போனிலை கொண்டுள புறஞ்செல வேண்டாம். ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நிகழ்த்து மாறுநீ தத்துவ நியதி செய்துன துணர்வுதான்
செகுத்தி டாதுசெ குககுமோர் திரதத னிறபதே யபபெரும்
பகதது ருளவசத் தாவதாம் படரு மநதகா ரத்தையொத
தகதைத நீஙகிடு நிலைமையஃ தாவ தனறெனத தேர்வையே

உணர்வி றநததே முததியென் றேறுதின் மூாசசையு றககமு
மூணர்வின் மாக்சதி யாகலா மூக மறறபா டாணமொத
துணர்வி றப்பதே முததியென் னுமைசெய் வாதம தாகுமீ
துணர்வி வேகிகள கொணடபே ருணாவ தாஙகொளலோவன்மையே

நனவும் பளரியு நன்னுரு நாப்ப ணுகவொன றுள்ளதோ
வெனவி னுவிடி லரிசியு மேற வெந்தழி கூழுமன்
றனம்வி ளஙகுவு தன்னவே யமல நிடடைய லங்குமீ
தெனது நாமெனல் வெநதுசித தேறு வாரகத துண்டரோ.

அக்க நோக்குளன் பானனு வறிநி கண்படை கொண்டுளான்
பக்க னித்திரை பாரிரு பண்பு நர்திய *நாப்பணைத்

* நாப்பண்:—நடு. இங்கே மத்தியாவஸ்தையாகிய சுத்தாவஸ்தை யென்றும்.இதைத்தானேகனவிற்சுழுத்தியென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

தொக்கு கத்திலவி றாதருட் டேய வின்னை னத் தாணிநீஇ
யெக்க ணுங்கலங் துள்ளதா யிலகி ஞேறுழிக் காணரோ. (கூ0)

பாத மாகிய திசையிலே பரதனதை யேமறங் துகததிலே
சொந்த மாகவே நிறறலபோற சுதத மா*முயிா வீட்டினு
நிறை சாலுக நினைவுதா னீங்கிப பேரருள் வசத்ததாச
சந்த ததுநின் றிட்டலே சசி தாஙத வாழ்கைகயே. (கூக)

பாரதத தெல்லாம் பராபர பரம தாகவே தோன்றுறும்
பாாதத தன்னிஜ மதுவலாற பரமெ ணச்சொல வாயிலைப
பாாதது நீயதைச சேரொறுப பரம சற்குரு சொலமகன
பாாதது பறகிய லாமணு பண்ணு பாயமுங கூறெள ருன்.

உபாயநிஷ்டை விவரணம்.

§ கலிநிலைததுறை.

முறறுணர்வை நாடுமத லாயதனைக் கேட்டிமல
மூலவுடலைப்
பற்றியுள தன்னையுஞச கத்தையும்வே றென்றுசொலும்
பண்மையெருக்கி
நறறலைமை யுள்ளவது வென்றுணர்வி சாரமங
னண்ணுமேன்மினை
மற்றநிலை கூடுமத லரிய நிட்டையுறு
மறறமிலையே. (கூஉ)

---

* உயிர்வீடு —ஜீவன்முக்தி.

§ இச்செய்யுளிற், கூவிளங்கனியான கண்டச்சீரைத் தேமா - புளி மாவென்று இரண்டு சீராகப் பிரிக்கப்படுவதாயின் அங்ஙனம் அறு சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தமென்றும்.

MAHAHOPADHYAYA

தன்செயலவி தெறிதொருசி வன்செயல்பா வித்திடினுஞ்
சாருமதுதான்,
புன்செயலவி டாதவிச்சை யாறபகிர்மு கத்திலிலே
புநிதியையமறித
தினசிவாக §நெஞ்சுளி யிருடபதென வந்தர்முகத்
தெண்ணெயாநடைபோல
வன்செயல்பி றங்கிடவே நிறபினும மோலயசன்
மார்க்கமுறுமே, (கூச)

ஈதனைய போதநுவ னூலகளினுங் கேள்வியினு
மென்றுமனைதக்
கோதறவே வைக்கினுங்*கு கேசனுடை நாமமனுக்
கொண்டுளுக்குளே

§ இங்கியாயம்:—தகராலயரகசியமெனனு நூலில் தெற்றெனப் புலப்படும்.

* குகேசனுடைய நாமமனுவென்றது - சடாக்ஷரமென்கிற ஆறெழுத்து. இதனமகத்துவம விளங்குமாறு பரமேச்சுரா பரமேச்சுரிக கருளினதாவது:—ஸ்ரீகந்தபுராணம் "கன்முக மிருமூன் றுணடா னமக்கவை தாமே கந்தன்—றன்முக மாகி யுற்ற தாரகப் பிரம மாகி—முன்மொழி கின்ற கந்தம் மூவிரண் டெழுத்து மொன்று - யுன்மக னுமத் தோரா றெழுத்தென வுற்ற வன்றே. ஆதலி னமது சத்தி யறுமுக னவனும் யாமும் - பேதக மன்று நம்போற் பிரிவிலன் யாண்டு நின்று - னேதமில் குழவி போல்வான் யாவையு முணர்ந்தான் சீரும் - போதமு மழிவில் வீடும் போற்றினர்க் கருள வல்லான்" என்று.

போதறசசெ யிக்கினுமோ †வைநதெழுத்தை யாடினுமப்
    போதமொருகாற
சாதலுறும் பாவமறுஞ் சததிய ‡சன்மாக்கநிலை
    தானமையுமே. (௩௫)

காமியமி லாதுகுரு தெய்வமடி யாரெனவே
    காணுருக்களைச
சாமியெனு நிட்களப ராபரமெ னகசுருதிச்
    சந்ததமுநன்
னேமமொடு பூசனைபு ரிந்திடில டஙகுமன
    நோமைகுறுகும்
நாமிதையு ணாநதபடி சொலலினமெ னப்புகி
    நவின்றனனரோ. (௩௬)

Dr. U. V. S. L

சற்சீடன் சுவானுபூதி யடைதல்

அறுசீரக்கழிநெடிலடியாசிரியவிருததம்.

இம்மொழி யெலாமா ணக்க னிருசெவிப் புழையுள் வாஙகி
யம்மநான் பிழைத்தே னிநத வகன்மயல வாரிநீநதிச [றேன்
செம்மைசேர் பொருளைக் கணடேன் றிருவரு ளாக்கம் பெற
மம்மரி லாவிக் கோமான் றாணருட் டகவா லென்றான். ()

† ஐநதெழுத்தெனறது —சிவபஞ்சாக்ஷரம. இஃது. மூன்று வேத ஙகளி னடுவேயுள்ளது. விவரம். வேதஙகளுளள இருக்கு, எஜுர், சாமம என்ற மூன்றுஞ் சிறநதவை. அதர்வணவேதம் இவற்றுளடங் கும். அவ்வேதம்மூன்றனுள் நடுவேயுள்ள எஜுர்வேதம் எழுகாண்ட மாயுள்ளது. அவ்வேழனுள்ளே நடுககாண்டத்து நடுவாயுள்ளது "ஸ்ரீருத் திரம்" என்றமந்திரம. அதனடுவேயுள்ளது சிவபஞ்சாக்ஷரம்என்றும்,

‡ சன்மார்க்க மென்றதனால்; தாசமார்க்கம், புத்திரமார்க்கம், சக மார்க்கமெனற மூன்றனுககு மேலாகிய ஞானநெறியென்றும் அது சத்திய சன்மாரக்க மென்னலால் சதாசாரமாகிய சற்காரியவாத வுண்மை குறித்ததென்றும் இஙஙனம் பொருள்கொள்ளற்பாற்று.

வலிதில்லெல் லணகியைக்கூ ரந்தம் வலிகுமா றெனைக்கிஞ் சித்தும்
விலகொணு வணம்போ திதநிம் மிகைச்சமு சாரபந்த
வலையெலாந் தடிந்து காத்த மாணிழற் றெனைக்கும் மாறென
றிலகருட் குரவன் றாட்க ணிறைஞ்சினன் சீடன் மாதோ. ()

ஆரியன் சீடன் றன்னை யகங்களி கூர நோக்கிச
சீரிய வாசி கூறிச சிவச்சலாஞ் செய்த பின்னர்
நீரமர் சலச பன்ன நீரமற் றிரண்டு பேரும்
பூரண நிலையி லென்றும் பொருந்தியுய்ந் தார்கள் மாதோ ()

வாழ்த்து

விழுமிய பொருளாய் நாளும் விரிகுகக் கடவுள் வாழ்க
குழுமிய தொழும்பா வாழ்க குருவுடன் சீடா வாழ்க
தொழுகுலத் தவர்கள் வாழ்க துகளறு தவங்கள் வாழ்க
வழுவறு மறையு மாக மமுஞ்சொற்ற முடிவு வாழ்க. (௧௦௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அசனக் குழிசியு மாடகப் பேழையு மேயணங்காய்
விசனித் தலைபவாக் காளையைக் கூறுமிம மேன்முறையு
நிசநட் புடனிதைக் கேட்பரு மோது நிபுணர்களும்
வசனித்த பேரும் வளர்ந்திட்ட டவன்பரும் வாழியவே. (௧௦௧)

சிந்தையு ணின்று குகேச்சுர நாமந் திகழவுள்ள
வெந்தை யருள்கொடு செய்தவிந் நூன்முடி விறகுக்கலி
யைந்து சகத்திரந் தன்னி லிரண்டக லாயணத்தில
வந்த விஜய தசமியுந் தாளையும வாழியவே. (௧௦௨)

௨-வது துறவறவிளக்கம் முற்றிற்று.

ஆ பாயிரமுட்பட திருச்செய்யுள் ௨௩௦.

பரிபூரணாநந்தபோதம்
சம்பூரணம்.

குமரகுருகோமான் திருவடிவாழ்க.

23237

உ

சிவமயம்

பரிபூரணாநந்தபோதத்தின் கருகன்மொழிகட்குரையகராதி

அ

அகத்தை=உள்ளத்தை. (உணர
அகந்தை=அகங்காரம் [வை)
அகவற்றம்=உள்ளச்சம்.
அகன்மயல்=விரிந்தமயக்கம்.
அகைத்தல்=ஏறுத்தல்.
அகோசரம் = அறியொண்ணாமை, காணப்படாமை
அக்கணம்=அந்தக்ஷணம்
அக்கநோக்குள்ளன் =கண்பார்வை
அங்கம்=உடம்பு. [யுடையவன்.
அங்கி=அக்கினி.
அங்கிசம்=அம்சம். (பங்கு)
அங்குரம்=முளை
அசங்கம்=ஏகம்.
அசஞ்சலம்=அசைவற்றது.
அசத்தியம்=பொய்
அசத்து=சத்தல்லாதது. ஆன்மா வல்லாதஜடம். பாசம்.
அசனக்குழிசி=சோற்றுப்பானை
அசனம்=சோறு.
அசித்து=அறிவில்லாதஜடம், பாசம். (அஞ்ஞானம்)
அச்சுதன்=விஷ்ணு.
அச்சுறுத்தல்=பயமுறுத்தல்
அஞர்=துன்பம்.
அடிகள்=குரு
அடைக்காய்=பாக்கு(தாம்பூலம்)
அடைவு=ஒழுங்கு
அணங்கு=தெய்வம்
அணு=உயிர். (ஆன்மா)
அதிர்த்தல்=சொல்லல
அதீதம்=மேற்பட்டது
அது=அந்தப்பிரமம்
அந்தகன்=யமன்
அந்தரம்=ஆகாசம். முடிவு
அந்தரான்மா= உள்ளான்மா[கதி
அபின்னை=அபின்னை அபின்னஞ்ச
அபேதம்=பேதமில்லாத
அப்பு=தண்ணீர்
அப்போல்=அதுபோல
அமயம்=காலம். [றது.
அமலம்=அழுக்கின்மை, மலமற
அமுதம்=முத்தி மோக்ஷம்
அம்பரிசு=அழகியகுணம்
அம்பாட்டை=அழகியவழி
அம்ம=வியப்பிடைச்சொல்
அயர்=செய்கின்ற
அயாதுரியம்=சுழுத்தி யுணர்வும் நீங்கிய ஞானகாமவஸ்தை
அயற்புணர்ந்து=அயலிற்புணர்ந்து
அரணி=தீக்கடைக்கோல். [து

அரந்தை=துன்பம்
அரம்பை=வாழை
அரனூல்=சைவாகமம்
அரி=ஹரி விஷ்ணு. [ணி
அருங்கடை = அருமையானவ
அருட்காட்சி=அருட்டரிசனம்
அருட்டயா=இருடையாகியதயவு
அருத்தம்=பொன்
அலகை=பேய
அலங்கிடல=பிரகாசித்தல
அலந்தை=துனபம்
அலல்=அல்லல. துன்பம
அல—இரவு
அலலமன=அலலமாப்பிரபு
அவிதல்=கெடுதல்
அவித்தியாகதம=அஞ்ஞானவுக்
அவிா=ஒளிசெயகினற. [கிரம.
அவ்வியக்தம்=மறைவு
அழல்=சூடு. தீ.
அழுங்கல=கெடுதல்
அளப்பிலா=அளவில்லாத
அறக்கடை=மிகவுங்கடைசி
அறவோா=முனிவா
அறிதி=அறிவாயாக!
அறியறிவு=அறிகின்றவுணர்வு
அறிவாளா = ஜீவன்முக்தர்கள்,
ஞாதாக்கள்
அறிவிலிகள்=ஞானமில்லாதவர்
[கள்
அறிவுமிர்=ஞானம்வளர்ந்த.
அறுசுவை=உவர்ப்பு, கார்ப்பு,
கைப்பு, தித்திப்பு, துவர்ப்பு,
புளிப்பு,

அறுதி=முடிவு
அறைதல்=சொல்லல்
அறறம=அச்சம், சோாவு
அற்று=போல. [மை
அனகம=பாவமின்மை, மாசின
அனம=அன்னம. (சோறு)
அனுதி=ஆதிகுமுந்திலது, எக்
காலுமுளளது.
அனுபூதி=சுவானுபூதி
ம=எலலாம
அனமை=அலலாமை இல்லை
அனறு=அலல
அனன=போல
அனனணம்=அவவிதம்
அனனவா
ர் } அவாகள

ஆ

ஆகமத்திறு=ஆகமாந்தம்
ஆகாமியமாதி=ஆகாமியம், சஞ்
சிதம், பிராரத்தமெனற மூனறும.
ஆகாமியம்=புதியவினை
ஆகுங்கொல்=ஆகுமோ?
ஆக்கம=செலவம
ஆக்கை=உடம்பு
ஆசங்கை=சந்தேகம்
ஆசிகூறி=ஆசிர்வதித்து
ஆசு=குற்றம்
ஆஞ்சொலன்றேல் = ஆகாதவஞ
னமாயிருக்குமாயின்.
ஆடகப்பேழை-திரவியப்பெட்டி
ஆடுமிறை=ஆசிரியன்சொல்லுதி
[ருன்

ஆணவநீலம் = ஆணவமல இருள்
ஆணவம = ஆணவமலம்
ஆணை = உண்மை
ஆண்டு = அவ்விடம்
ஆதன = குரு. ஜீவன்
ஆநந்தழை = உரியதளிர (போதுமானதழைவு)
ஆப்தர் = பெரியோர
ஆயனந்தில = வருஷத்தில்
ஆரணம = வேதம
ஆரியன் = குரு
ஆர்தல = அனுபவித்தல்
ஆர்ப்பு = பந்தம்
ஆவரித்து = மறைத்து
ஆறறல = செயதல. நிலையுடைமை.
ஆறறிடுசெயல = செய்கின்றதொ
ஆற்றுமம = ஆன்மா. [ழில்
ஆனியில = கேடிலலாத
ஆன்ற = மாட்சிமைப்பட்ட

இ

இக்கதை = இந்தச்சொல்
இக்கு = இக்ஷு கரும்பு
இசைத்தல = சொலலல்
இஞ்சி = மதில்
இடன் = இடம்
இடை = இடம். (ஏழாம்வேற்றுமையுருபு)
இத்துணை = இவ்வளவு
இந்தியம் = இந்திரியம்
இம்பர் = இங்கு. (இவ்விடம்)
இயங்க = நடக்க
இரண்டகல = இரணயகவுய
இரவி = சூரியன்
இரிதல் = கெடுதல்
இருக்குமென்று = இருப்போமென்று
இருநிட்டை = பெரியநிஷ்டை
இருந்துறவு = பெரியதுறவு
இருவினை = நல்வினை தீவினை
இலகரி = மஸ்து. (மஸ்துள்ளவை
இலக்கணம = இலக்ஷணம். [கள
இலஙகல = ஒளிசெயதல
இலதை = இல்லாததை, பொய்யாயிருப்பதை
இல் = இல்லாத. வீடு
இலலம = இலலறம்
இவண = இவ்விடம்
இழுது = நிதலிப்பு
இழைததல = செயதல்
இற = கெட
இறாது = கெடாது
இறுதி = மரணம்
இறுததல் = சொல்லல்
இறைஞ்சினன் = வணங்கினன்
இறை } கடவுள. குரு
இறைவன் }
இறபுலம் = வீட்டினிடம்
இனைய = இவ்விதமான. [கோசமீ
இன்பமயகோசம் = ஆநந்தமய
இன்பம் } ஆநந்தம், மகிழ்ச்சி,
இனபு } மோக்ஷாநந்தம
இன்மை = இல்லாமை
இன்மைகாணு = ஒழியாத
இன்றுகொல் = இல்லையோ?
இன்னணம் } இந்தப்பிரகாரம்,
இன்னவாறு }

இனனு= துன்பம்.
இனனேறும=இனிமைமிக்கத
இவளேறைச=செவ்விகளின வா
தநியம

ஈ

ஈடு=சமானம
ஈட்டம=கூட்டம
ஈட்டல்=சமபாதிததல
ஈதனைய=இதுபோனற
ஈரம்=அனபு, கிருபை
ஈறு=முடிவு
ஈனுவது=பெறுவது
ஈனறுரை=பெற்றவரை

உ

உகம=உலகம். (பூமி)
உகளம்=இரணடு
உச்சம=உயாசசி
உஞற்றல்=செயதல்
உட்டெளிவு=உளளத்தெளிவு
உணடுகொலோ=உணடோ?
உதரம்=கருபபை
உபசாந்தி=அமரிக்கை, விருப்பு
வெறுபபினமை
உபத்தம்=உபஸ்தம, ஆண் குறி
பெணகுறியிலுளள கருமேந
திரியம்.
உபயம்=இரணடு
உபாஙகம்=அணியபபட்ட ஆப
ரணஙகளும் ஆயுதஙகளும்
உபேட்சை=பிரியவீனம
உமபா=தேவா
உம்பல=வன்மை. [ற்போதம்)
உயிர்ப்போதம்=ஜீவபோதம் (சு

உயதல=ஈடேறுதல, பிழைததல
உயமின=ஈடேறுஙகள்!
உரவோா=அறிவுடையோா
உரன=
உரியோன=அறிஞன (குரு)
உரை=சொல
உரைததிலவில-சொன்னபடியில
உரைததனமேயினன = சொல
லததொடஙகினன
உலபபு=மரணம
உலவல=உலாவல, ஒழிதல
உவகரும=ஆநநதிககும
உவா=கடல
உவவு=தவம
உழுநா=உழுபவா
உழி=இடம
உளுககுளே = உள்ளுக்குளளே
(நாவசையாமல)
உளகல } நினைததல்
உளளல }
உள்ளீடு=மறைவிடம
உளளொளி=உளளகளி
உறழ்நது=போனறு
உறழவு=அறிவு. (உணாவு)
உறுக்கண=துன்பம்
உனல=உனனல் நினைததல

ஊ

ஊத்தை=அழுககு. ஊனை
ஊழ்=குணம, விதி
ஊனம=குறைபாடு

எ

எக்கணும்=எஙகும்
எஙஙன=எவ்விடம்?

எஞ்ஞான்றும்=எப்போதும
ஏட்டு=ஆசை. [ரும்பை
எணாகிலை=வன்மையான இ
எண்ணெயத்தாரை-நூயிலத்தாரை
எத்தகைமத்து= என்னதன்மை
யுடையது?
எந்தாய்=எந்தையே என்பிதாவே
எமரிணை= எமபோிலாணைபபடி
எமமான=எமபிரான. [கரு
எய்தும=வரும்
எருக்கி=கொன்று
எல=பகல
எவன=யாது (வினு)
எழில=அழகு
எளி=எள்ளி இகழந்து
எளியோய=அறிவிலலாதவனே!
எள்ளல=இகழதல
எறுழி=பன்றி
எறகிலை=எனககிலலை. (ரி
எறறு=எத்தகையது ? (எம்மாதி
எனமனோ= என்றுசொலலுவார
என்றடை=என்னதடை
என்றும=எப்போதும
என்றூழ்=சூரியன. [யாக!
எனவேருதுதி = என்றுசொலவா
என்று=என்று.(வினையெச்சம)

ஏ

ஏக=செல்ல. (போக)
ஏங்கு=சப்திக்கின்ற
ஏசு=குற்றம்
ஏட்டைணை=ஆசை அஃது பெண்
பொன, மண என்று மூவகை
யாம்

ஏதம்=குற்றம்
ஏதி=வாள்
ஏய்பப=போல
ஏர=அழகு
ஏவா=ஏவா? [ஆன்மா
ஏழைச்சிவன= அறிவுகுறைந்த
ஏறப=இணங்க,பொருந்த
ஏற்புழி=வாங்குமிடத்து. (யாசி
பபதில)
ஏற்றவாறு=நினைத்தபடி (வரம
ஏனை=மறற. [பிலலா [illegible])

ஐ

ஐக்கம்=ஐக்கியம, ஒன்றிபபு
ஐந்துசகததிரம=ஐயாயிரம
ஐந்தொழில்=பஞ்சகிருத்தியம்
ஐய=ஐயா!
ஐயன=தந்தை
ஐயானனற்கு=ஐந்து முகங்களு
ளளபரமசிவனுக்கு.
ஐயைந்து= இருபத்தைந்து

ஒ

ஒப்பில்=இணையில்லாத
ஒபபு=சமமதிப்பு
ஒருங்குபடும=ஒன்றுபடும்
ஒருசேர=ஒருமிக்க
ஒலகல=குறைதல, மெலிதல்
ஒள்ளிய=தூய்தான, சுத்தமான
ஒற்கம=அடக்கம், ஒடுக்கம

ஓ

ஓதரும்=சொலலற்கரிய
ஓதை=ஓசை
ஓதது=வேதம். [கொண்டாய்
ஒமெளில = அமென்றொதக்

ஓம்பல்=பாதுகாத்தல்
ஓர்தி=தெளிந்துகொள்வாயாக!
ஓவல்=வருந்தல்

க

ககனம்=ஆகாசம்
கங்குல்=இருள், இரவு
கடந்தமுத்தா=புறப்பற்று உட்பற்று என்பவைகளை நீங்கி நின்ற ஜீவன்முக்தா
கடம்=உடம்பு. குடம்
கடாவ=கேட்க, வினவ
கடிந்து=நீக்கி
கடுப்ப=போல்
கடையில்=கண்டசியில்
கட்கருவி=கண்ணாகியகருவி
கட்டுரை=உறுதிசசொல்
கணித்து=அளவிட்டு
கணுறு-கண்ணுறு பார்க்காத[கு
கண்டம்=ஓரளவுகுட்பட்டபகு
கண்டிதம=திட்டம், வரையறுப
கண்டு=கற்கண்டு. [பு
கண்படை=தூக்கம்
கத்தா=காத்தா கடவுள்
கமலம்=தாமரை
கரணம்=அந்தர்க்கரணம்அஃது மனம்,புத்தி,சித்தம்,அகங்காரம்
கரவொண்மதி=அறிவினஒள்ளியகதிருள்ள
க்ரி=சாக்ஷி
கரிசு=குறைவு, குற்றம்
கருமக்ஷயம்=கன்மக்ஷயம், கர்ம
கருவி=தத்துவம். [நாசம்
கருள்=இருள்

கலைச்செல்வா = கல்விச்செல்வ
கழறல=சொலலல. [முளளவா
கழுது=பிசாசம்
களி=ஆநந்தம, இன்பம்
களிசெயயும=ஆநநதிபபிககும்
கள்=தேன்
களவன=களளன்
கறை=மாசு
கனகட=பொன்
கனல்=அக்கினி
கன்னல்=கரும்பு

கா [டை

காட்டம்=காஷ்டம் விறகு,கட்
கீண்டாாத்து=கணடுகூசசலிட்
காணடி=காணபாயாக. [டு
காணபலென-காணபேனென்று
காணபிர=காண்பீர்களாக! [னமு
காப்புடைக்கட்டு=இரக்ஷாபந்த
காமியமிலாது = அநித்தியப்பொருளகளை வேண்டிச் செய்யும பூஜையாயில்லாமல
காமுறறு=ஆசைப்பட்டு
காலஅ=காலம். காற்று
காளிதம்=களிமபு
காளை=காளைபபருவம்
காறு=அளவு

கி

கிஞ்சித்தும்=அற்பமும்
கிஞசில=அற்பம.
கிடைநசை=பூலோகஆசை
கிருத்தியம்=தொழில்
கிளக்குவல=சொல்லுவேன்.

கீ

கீணம்=க்ஷீணம் கேடு
கீழ்=ஈனம

கு

குணுங்கு=பேய
குண்டை=எருது
குதிரம்=வஞ்சகம்
குமரம=இளமபருவம். [ல்
குயிறறல=செயதல், சொல்லுத
குயினறது=சொன்னது
குரவன்=குரு
குருநது=பிளளை
குலம=அரணமனை, மனை
குவிகள=மனைவிகள
குழுமிய=கூடிய
குறுகாது = அடையாமல். (கிட்
குறசிதம=அசுததம. [டாமல)
குனறா=குறையாத

கூ

கூச்சிரம்=கடமபு
கூரவசி=கூரியவாள்
கூவறகு=சொல்லுவதற்கு
கூழ்=அனனம். (சோறு)
கூறறு=சொல்

கே

கேடிலி=கேடில்லாதவனாகிய
கேட்டி=கேட்பாயாக
கேததிரம=க்ஷேத்திரம். (பூமி)

கை

கைகாட்டுஞ்சின்முத்திரைக்குறி
கைதை=தாழை. (தாழம்பூ)
கைம்மாறு=பிரதியுபகாரம்

கொ

கொச்சையில=இழ்மையில்லாத
கொடு=சொணடு
கொலான=கொல்லாதிருப்பான்
கொழிப்பு=குற்றம், மலமாசு
கொன=காலம

கோ

கோடவும்=கொளளவும்
கோண=மாறுபாடு
கோது=குறறம. [சிறந்தோன்
கோமான=குரு, பெருமையிற
கோரககா=ஓசித்தா

ச

சகளம=களங்கமானது, மாயா
சக்கு=சட்சு கண [ரூபம
சஙகை=சநதேகம்
சஞசி=சஞசிதம் கட்டுப்பட்டவி
னை. (மறுபிறபபுககுப் பிராா
ததமாகவரவுள்ளது)
சணடன=யமன
சதசத்து=சத்துமசத்துமல்லாத
நடுநிலையானதனமை
சததம்=சந்ததம் எபபோதும
சதமகன=தேவேநதிரன
சதம=நிலைமை
சத்து=முக்காலத்துமுளளது
சந்ததம=எப்போதும்
சநது=சந்தனம
சபலம=இலாபம்
சமரம=சணடை. [நிஷ்டை
சமாதி= தற்போதக்கேடானபர
சமயமார்க்கம்=சைவசமயம

சமமாரநாதன=மாயாபாசநாசஞ
சரதம=உணமை. [ணசிவபிரான
சனா=வயோதிகம (முதிாவயது)
சலசபனனம=தாமரையிலை
சலாம=வணககம
சவிரதம=ஒளியுளளரசம
சஞாததஞாமாாககம=வைஷ
ணவசமயம
சனமாாககம = சததுமாாககம,
ஞானநெறி

சா

சாகை=வேதம
சாஙகம=கரசரணுதியவயவம
சாஸதிர படனஞானம=சாஸதி
ரதஸதப டாடமபணணிய பசு
ஞானம.
சாமமறை=சாமவேதம
சாாபு=இடம, உதவி. பறறு
சானறா=அறிஞா
சானறு=சாக்ஷி. (பிரமாணம)

சி

சிஉடன=தெயவதொணடன
சிட்டி=சிருஷடி
சித்தாநதம=ஆகமம. ஆகமாநதம
சித்து=ஞானம (முறறறிவாயி
ருபபது)
சிரபபொருள=முடிவானபொரு
சிவம=மோக்ஷம. [ள
சிவோகம=சிவனநானஎனனு
மொருமஹாவாககியம
சிறுகறு=துனபமிலலாத
சிறையளி=இறகுளளகணடு. [ம
சினமயம=சிததுமயம.(ஞானமய

சீ

சீகும்=நீங்கும
சீமூதம=ஜீமூதம் மேகம்
சீா=ஒழுஙகு
சீாததி=கீாததி
சீவனமுகதா=பரமுகதியாகிய
சாயுஜ்யம பெறுமுனனிருவரு
ளஞானமடைநதிருககினறஞா
தாககள.

சு

சுகருமம=நறகருமம
சுடாதல=ஒளிசெயதல
சுருதி=வேதம
சுழுததி=இரணடாமவஸதையா
கிய சொபபனஙகடநதணாவு
குறைநத நிததிரையாகிய மூன
றாமவஸதை

சூ

சூககம=சூடசுமம
சூா=துனபம
சூழ்=கருதுகினற

செ

செகுததிடாது செகுககும்=அழி
யாமலழிககும
செங்குரு=செநநிறம. (செவாந
செநது=சநதேகம. [வொளி)
செமமல=புதலவன
செமமேனி=ஜோதிஸவருபம
செயிா=துன்பம
செவ்வி=காலம
செவவு=செவ்வை
செறிதல நெருஙகல்
செறிபாநிரகும்=கலநதிருக்கும

சென்றுவரல்=இறப்பும்பிறப்பும்

சே

சேதனா=ஜீவா. (ஆத்துமாக்கள்)
சேது=பாலம
சோாய=சோவாயாக!
சோ்ந்து=சேர்ந்து(வினையெச்சம)

சை

சைவத்து=சைவசமயத்தில

சொ

சொச்சம=மாசினமை
சொற்ற=சொன்ன

சோ

சோகம=அவனநானெனனும மா
ருமஹாவாக்கியம
சோபானம=ஏறுபடி
சோரி=இரத்தம

ஞா

ஞாயிறு=சூரியன
ஞாலமுளா-பூவுலகத்தா

ஞெ

ஞெகிழி=அக்கினி

த

தகவு=உரிமை. கிருபை
தகை=மேன்மை. [றக்ஷோா
தககாா=அறிஞா, பெருமையிற்சி
தடக்கை=விசாலமானகரம
தடநிதமபததா=விசாலமானஅலகுலையுடையபெண்கள
தடிந்து=அறுத்து
தணிவுடைமை=கீழ்மை
தணடுலம=அரிசி
தணணளி=கிருபை
தந்திசை-தமது(அஞ்ஞானீ)நிலை.
தந்திரம=ஆகமம். [(சைவாகமம்)
தமா=சிறறததா
தயா=தயை
தருக்கு=களிப்பு
தவா=தவமுளளவா, முனிவா
தவளம=வெணமை
தளை=கடடு, பநதம
தனு=உடமபு

தா

தாடகணை=பாதத்திறனிடம
தாணு=ஸதாணு நிலைபரமான
தாபிதம=சூடு [வன (சிவன)
தாமிரம=செமபு
தாரம=பிரணவம
தாரை=நக்ஷத்திரம்
தாவு=வருத்தம, துனபம
தானியம=நெலமுதலியமணிகள

தி

திகை=திசை
திணி, திணணம=உறுதி
திதி=இரக்ஷகம. (காப்பு)
திமிரம=இருள
திமிா=வளாகிற
திரம, திரன் } உறுதி, பெலன
[பாதலம்
திரிபுவனம=சுவாக்கம் மததியம்
திரிபுறறு-வேறுபாடுறறு
திரு=செலவம. [ப்பு
திரை=அலை திரோபவம், மறை
திரோதம=திரோதானமலம
திறன=குணம், கூறுபாடு

தீ

தீட்டு=அழுக்கு

தீர்த்தன்=குரு
தீர்வை=தீர்மானம்
தீவிரம்=ஒருபகுவஜ. சஎ-வது பக்சத்குறிப்பிலறிக.
தீழ்ப்பு=கீழ்மை

து
துகள்=குற்றம்
துங்கம்=சுத்தம்
துஞ்சுமம்=சாகும
துடைத்தல்=சங்காரம்
துணிவு=திடன், தெளிவு
துணை=ஆதரவு
துத்தம்=பால
துப்பு=அறிவு, சோதித்தல. சுத்தம். சிவப்பு
துயில்=நித்திரை.
துயக்குவல்=உண்பேன
துருசு=மாசு
துலா=நிறைகோல. (தராசு)
துவந்துவம் } இரண்டு
துவிதம் }
துவ்வுமோ=புசிக்குமோ?
துளங்காது=பிரகாசியாது
துறந்த=நீங்கிய
துனி } துன்பம்
துன்பு }
துன்னல்=கிட்டல்

தூ
தூ=சுத்தம்

தெ
தெவ்வு=பகை
தெனபுலத்தீர்=பிதிர்கள்

தே
தேகி=ஜீவன்
தேசம்=இடம்
தேசிகன்=குரு
தேசு=தேஜஸ்: ஒளி

தொ
தொக்கு=உடம்பு
தொண்டானமாக்கள் = பழமையானஉயிர்கள
தொய்யல்-இன்பம்,சந்தோஷம
தொலலமரா=பழமையானதேவர்கள.
தொழுகுலத்தவர்=பிராமணர
தொழும்பர்=தொண்டர
தொனறு=பழமை

ந
நசிப்பது=கெடுப்பது
நசை=ஆசை
நடலை=துன்பம்
நடு=ஞாயம
நடை=முறை
நணணுமேல=கிட்டுமானால்
நந்திய=கெட்ட.
நலநகும்=நலனுக்கும. (நன்மைக்கும்)
நலிவு=அழிவு
நலகல=கொடுத்தல
நல்குதும=கொடுப்போம்
நளி=கூட்டம்
நனவு } சகலாவஸ்தை,விழிப்பு
நனு }
நனி=மிகுதி, மிகுந்த
நனனா=நன்மை

நா
நாவொன்=நாமெப்பொருட்டு
நாண்=நாணம், வெட்கம

நாதாந்தன்=நாதமுடிவுத்தத்துவமா
கிய நாதநிலையைக்கடந்தவன்
(கடவுள்)
நாத்தி=நாஸ்தி இன்மை
நாத்திகம்=நாஸ்திகமதம். (தெய்
வமில்லையெனுமாகமம்)
நாப்பண்=நடு
நார=அன்பு
நாளும்=எப்போதும்
நிகமம்=வேதம் [நி]
நிகழ்த்தல்=சொல்லல
நிசாதனம்=உண்மை
நிச்சலனமனறு=அசைந்து [மை
நிட்களம்=நிஷ்களம் களங்கமின
நிறைசால=நிறைமிகுந்த
நிமிர்தல- மேட்டிமைகொள்ளல்,
வளர்தல்
நியதிகளும்=முறைமைகளும்
நியதிசெய்து=நியாசம்பண்ணி.
(விட்டு)
நிரதிசயம்= அளவிடக்கூடாதது
நிராலம்பம்-பற்றுக்கோடின்மை
நிருவிகற்பம்=விகற்பமின்மை
நிருவிகாரம்=விகாரமின்மை
நிலாவல=ஒளிசெய்தல்
நிவிர்த்தி=துறவு.(சன்னியாசம)
நிறீஇ=நிறுவி நிலைபெற்று
நிறுவிடுதல்=நிலைபெறுதல்
நின்மலம=அழுக்கின்மை
நின்மின=நில்லுங்கள்

நீ

நீத்தவன்=துறந்தவன்
நீத்து=நீக்கி

நீரம் } தண்ணீர்
நீர }
நீரணம்=குணம

நு

நுகர்தல்=புசித்தல்
நுவலல=சொல்லல்

நூ

நூறல=அழித்தல

நெ

நெஞ்சுளி=நெஞ்சினிடம்
நெறியிடாது=முறைமைமாறி
நெற்றிக்கண்ணுளானூல= சிவா
கமம (சைவாகமம)

நே

நேர=ஒழுங்கு

நொ

நொடிக்குநர=சொல்பவர
நொந்தாது=பலவீனப்படாது

நோ

நோலாமை=பொறுமை

ப

பகத்தருள=மகத்துவஅருள.(மு
பகலோன=சூரியன.[கதியருள)
பகிர்முகம=வெளிமுகம
பக்கம=இடம். [ர)
பசு =பாசத்தோடுள்ளவன் (உயி
பஞ்சதாரை=சருக்கரை
படா=துன்பம நினைக்கின்ற
படிவம=உடம்பு
படு=நன்மை
படைப்பார=உடைத்தாவர்
பட்டாரகன=குரு
பணி=ஆபரணம

பணடை=பழமை
பண்ணவ=ஆசாரியனே!
பதமுத்தி=புவனங்களிலருக்கிற
சாலோகசாமீபசரூபபதவிகள
பதம=சொல
பதி=காபபவன, கடவுள. குரு
பதிநூல=சைவாகமம
பதுமம்=தாமரை
பயிறல=சொலலல்
பரசி=துதித்து [னமா)
பரதந்திர=சுதந்தரமறற. (ஜீவா
பரம=அநநியம கடவுள
பரவி=சொலலி வணஙகி
பரிசு=பணபு
பரித்துளள=தாஙகினவன
பரிவு=அனபு [ள
பவமறஙகள=பாவபுணணியஙக
பவமவீடு=ஜனமம நசிககினற
பவனூல-சைவாகமம, (பவன-சி
பளளி=தூககம [வன)
பனனல=சொல்லல

பா

பாசம்=பந்தம் மலமாயை
பாசன=பாசததோடுளள ஆன்மா
பாடாணம=பாஷாணம் கல
பாதை=வாதை வருததம
பாாபுலத்து=பூமியினிடததில்
பால்=இடம. பால
பாற=ஓட, நீஙக
பானு=சூரியன
பானமை=தனமை. (குணம்)

பி

பிக்கு=கலக்கடி,பிசகு
பிமரம்=இருள. [சித்துவாரம்)
பிரமதது=பிரமரநதிரம(உச
பிரளயா=பிரளயாகலா
பராணன=பிராணவாயு
பிரான=கடவுள
பிரேரிததல=நடத்தல்
பிறங்கிட=பிரகாசிகக
பிறை=வாலசநதிரன
பினனா-பின்பு

பு

புகா=குற்றம்
புகல=புகலிடம்
புகறல=சொலலல
புதுமை=அறபுதம
[ுததலை
புநதிசெயதல=சிநதிததல, நினை
புமான=ஜீவன
புரணம=பூரணம்
புரிதல=செயதல
புரிவு=அனபு
புரைய=போல
புலாதல=வாடுதல்
புலையுணவு=மாமிசஆகாரம்
புல்குமோ=புணருமோ?
புலலறிவு=அறபவுணாவு
புவனம=உ௨௪-புவனம
புழை=துவாரம. [ள
புறகலா=உடம்புளளவர், உயிாக

பூ

பூச்சனனம்=பூலோகபபிறவி
பூதியம=பஞ்சபூதம
பூருவ கசம்=ஆரம்பபக்ஷம

பெ

பெட்டின்முறை=பொயயிலலா
ஒழுககம

பெததா=பெறறுளளவா, மா
யாமலறதிறகடடுணடவா

பெறறி=குணம, தனமை

பே

பேறு=இலாபம

பை

பை=அழகு

பைஙகூழ=பயிா

பைமபாகல=பசியபாகல

பையுள=சிறுமை

பொ

பொககம=பொய

பொசசாபபு=பொலலாஙகு

பொருவ=போல

பொருவு=உவமை, குறறம

பொருவும=ஒககும

பொழிலணடஙகளைகள= பெரிய
அணட அடுககுகள

பொழுது=சூரியன

பொறி=அறிவு, செலவம

பொனறல=குறைதல

போ

போகம=உணபன உடுபபன தி
மபவன அணிவன தாரம தன
யா பநது மிததிரா பொனமு
தலியன.

போஙகொல=போகுமோ?

போதநூல=ஞானசாஸதிரம

போதறு=எககாலமும

போதியெனின=போவாயானால

போதை=மூதறிவு

போநதவா=போனவா

போய=போன

ம

மகன=மடன

மகி=பூமி

மகிழவு=ஆநநதம

மஙகுல=மேகம

மஞசு=அழகு ஞானி)

மடமான=பெண (சுவாமிநா

மடமை=இளமை மடம [தா

மணமேரு=மணமேரு பூலோகக

மததசழகு=சயயககடவுளின

மதலாய=மகனே [ரியாமை

மதனம=கடைதல

மதி=ஞானம

மநதிரததினநுசெனனி=ஆகமா

மயமா=மயககம [நதம

மரபு=முறைமை

மாிசகில=மரணமாறல

மருததது=மருநது

மருததுவா=வைததியா

மருநது=அமிாதம

மருவல=பொருநதல

மரை=தாமரை

மலம = அழுககு. ஆணவமலம,
ஆனமாவைபபறறியபாசம

மழுராமனையினறுன = பரசுரா
மனைபபெறற ஜமதககினிமுனி

மறம=பாவம

மறல=யமன

மறையநதம } வேதாநதம
மறையீறு }

மறையோா=வேதமாக்கத்தாா
மனவு=சஙகு
மனு=மநதிரம
மனை=மனைவி
மனேலயம=நிறேநாசம
மனறல=கலியாணம
மனனல=நிலைபெறுதல்

மா

மாட்டு=இடதது
மாணவககன-மாணிக்கன,சிடன்
மாணவா=மாக்ஷிமையுடையோா
மாணிழறகு=பெருஙகிருபைககு
மாண } மாக்ஷிமை
மாண்பு }
மாணவரம்பு=மாக்ஷிமையளவு
மாயந்தரம=மரணகாலம
மாயாவிதறகு = மாயையோடுங் கூடிய ஜீவனுககு
மாாத்தாண்டன்=சூரியன
மான=போல
மானவு=தெளிவு. [திரம்
மானமியசரிதம= மரத்துவசரித

மீ

மிகை=குற்றம்,துன்பம்
மிசசை=அஞ்ஞானம். பொய்
மிருதி-ஸமிருதி· தருமசாஸதிரம்
மிழற்றல்=சொலலல்
மிளிாதல்=ஒளிசெய்தல்

மு

முகில்=மேகம்
முகிவு=முடிவு
முட்டுதைய=முள்நெருஙக

முண்டை=விதவை.(மணவனிழநதாள்)
முதுககுறைவு=பேரறிவு
முததராய்-ஜீவன்முக்தராய
மும்மாசு=மும்மலம் ஆணவம், மாயை,கன்மம
மும்முதல=பதி பசு பாசம்
முரணதவைதம = அதவைதவுணமையொன்றிருகக அதறகு மாறுபாடாகவுளளது.
முரண=அமையாமை,மாறுபாடு
முருடு=கட்டை
முளரி=அககினி
முறை=பழமை. புத்தகம்
முனை } பழமை
முனனை }
முனனா=முனபு
முனனினும=நினைத்தாலும
முன்னுய=நினைபபாயாக!

மூ

மூகம்=மௌனம்
மூலமலம்=ஆணவமலம்
மூலவுடல=காரணசரீரம.

மெ

மெய்=உடம்பு. உண்மை.

மே

மேதகவத்து = மேன்மையான பொருள்.
மேயன்=தகுதியானவன். (கடவுள்)
மேல்=இனி.

மை

மைம்மனம்=இருண்ட நெஞ்சம

23237

மொ

மொய்ம்பு=தோள்

மோ

மோக்கம்=மோக்ஷம்

யா

யாக்கை=உடம்பு

யாணர்=நன்மை

லீ

லீலை=விளையாட்டு

வகிர்=வழி [வ]

வகுளம்=மகிழ். (மகிழம்பூ)

வக்கிரநிருவிகற்பவசனம் = நிரு
விகற்பவுணர்வை யொன்றிருக்க
க அதற்குமாறுபாடாகப்பேச்
ம பொய்வார்த்தை.

வடு=நெருப்பு.

வடி=கள்

வண்ணம்=வண்ணம்,விதம்

வண்ணான்=வண்ணான். (அழுக்குப்
புடைவையை வெளுப்பவன்)

வண்மை=உண்மை

வத்து=வஸ்து

வம்பல்=திசை

வயங்கல்=ஒளிசெய்தல்

வயின்=இடம்

வரைந்திட்ட=எழுதிய

வலத்தும்=சொல்லுவோம்

வலிக்குமாறு=இழுப்பதுபோல்

வலித்தல்=வலிய

வலிய=வன்மையான

வவ்விய=வௌவிய பிடித்த

வழித்தே=வழியிலேயே

வழு=குற்றம்

வழுத்தல்=சொல்லுதல் [யாசம்

வளியோகு = சுவாசபந்தஅப்பி

வனப்பு=அழகு

வனைந்த=அலங்கரித்த, செய்த

வன்செயல்=வல்லசெயல். (அதி
முயற்சி)

வா

வாதனைநதோய்வு= வாதனாகம
த்தின் கடைசி

வாயுறழ்வு=வாய்ஞானம்

வாய்மை=உண்மை (சத்தியம்)

வாரவுவந்தார்=நீளவிரும்பினவ

வாரி=கடல் [ர்

வார்=தண்ணீர்

வால்=சுத்தம்

வான்=பொருட்டு,(எதிர்காலவி
னையெச்ச இடைச்சொல்)

வி

விகற்பு=விகற்பம்

விசாரம்=விசாரிப்பு. (ஆராய்வு)

விடயம்=விஷயம்' உலகப்பொரு
ள், காணப்பட்டது

விடை=பதிமொழி

விதி=உண்மை

விபு=பரிபூரணம்

விப்பிரர்=பிராமணர். பிரமஞா
னமுள்ளவர்பிராமணரென்றும்

வியன்=அதிகம்,பெருமை

விரகு=அழிவு

விரத்தி=விரக்தி. துறவு

விரவல் } கலத்தல்
விராவல் }

விரி=பிரகாசிக்கின்ற

விருததம=வயோதிகம
விரை=விதது
விலஙகிய=நீஙகிய
விவிதம=பலவிதம
விழா=திருவிழ
விழுபபொருள=மேனமையான [பொருள
விழுமிய=மேனமையாகிய
விழைவு=ஆசைபபெருககம
விளிதது=அழைதது [றுமை
வினனம=பினனம,பழுது,வேற

வீ

வீட=சாக. [வீடு)
வீடு=மோககும (பநதவிடுதலை-
வீநத—செதத.
வீயும—கெடும, சாகும
வீவுறா—கெடாமல

வெ

வெநது—நசிதது(பாசஙகெட்டு)
வெயில } சூரியன
வெயயோன் } சூரியன
வெயதுறல—துனபம [ரி)
வெள்ளி=சுககிரன (அசுராசா
வெள்ளிடை—வெளி
வெறி—மயககம
வெறுஙகூறறு—வெறுமபேசசு
வெனறி—வெறறி

வே

வேட்கை—ஆசை
வேலை—காலம
வேழம—யானை

பரிபூரணாநநதபோதநதின

கருகனமொழிகடகுரையகராதி

முற்றிற்று

பிழைதிருத்தம்.

பககம.	செயயுள.	பிழை.	திருததம.
கரு	௩௪	நூறகள	நூலகள.
உ௫	அ0	வுஞசடரம	வுமபடிவம.
சக	கள	சேயயோக	யசயயோக.
௫௪	௫அ	யிருப்பதெனின	யிருபபதெனிற.